

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 10.1.2017
COM(2016) 823 final

2016/0402 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

**om den rättsliga och operativa ramen för det europeiska elektroniska tjänstekort som
införs genom förordning ... [tjänstekortsförordningen]**

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2016) 437 final}

{SWD(2016) 438 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Tjänster står för omkring 70 % av BNP och sysselsättningen i EU. Att främja konkurrenskraften på EU:s tjänstemarknader är därför av avgörande betydelse för att skapa jobb och tillväxt i EU. I tjänstedirektivet, som antogs 2006, fastställs allmänna bestämmelser för att göra det lättare för tjänsteleverantörer att etablera sig och tillhandahålla gränsöverskridande tjänster på den inre marknaden. Tjänstedirektivet har gett upphov till en rad reformer i många av EU:s medlemsstater och medfört en ökning av EU:s BNP på uppskattningsvis 0,9 % under de senaste tio åren.

Det finns dock fortfarande en stor outnyttjad potential för att främja tillväxt och sysselsättning. EU:s tjänstemarknader skulle tjäna på en snabbare produktivitetstillväxt och en effektivare resursfördelning. Handeln och investeringarna i gränsöverskridande tjänster ligger fortfarande på en låg nivå. Att ta itu med de kvarstående hindren för mer gränsöverskridande verksamhet när det gäller tjänster kommer att bidra till att stärka konkurrenskraften och ge konsumenterna fler valmöjligheter och bättre priser samt öka innovationen. Att åtgärda dessa hinder inom de ramar som redan fastställts i tjänstedirektivet kommer potentiellt att kunna öka EU:s BNP med ytterligare 1,7 %¹. Bättre fungerande tjänstemarknader kommer dessutom att påverka konkurrenskraften i industrin på ett positivt sätt, eftersom EU:s tillverkningssektor är en viktig köpare och slutanvändare av tjänster. Tjänster står för 40 % av värdet av en slutprodukt som tillverkas i EU. Velfungerande tjänstemarknader är därför en förutsättning för en konkurrenskraftig tillverkningsindustri.

Av dessa anledningar betonade Europeiska rådet att ”en fördjupad och mer rättvis inre marknad är mycket viktigt för att kunna skapa nya arbetstillfällen, främja produktivitet och säkerställa ett attraktivt klimat för investeringar och innovation”². En bättre fungerande inre marknad är en av Europeiska kommissionens tio prioriteringar. I sin strategi för den inre marknaden från oktober 2015 tillkännagav kommissionen en rad åtgärder för att förverkliga en tjänstemarknad utan gränser³. Målsättningen är tydlig: att minska hindren och göra det lättare för tjänsteleverantörer att utveckla nya affärsmöjligheter samtidigt som konsumenterna garanteras tjänster av hög kvalitet. Det här förslaget följer upp strategin för den inre marknaden.

Tjänstedirektivet utgör en balanserad rättslig ram för att nå dessa mål. Det garanterar att nationella bestämmelser är icke-diskriminerande, berättigade och proportionerliga, för att tillgodose målet om allmänintresse. Enligt tjänstedirektivet åläggs också medlemsstaterna att minska administrativa hinder som i praktiken avskräcker tjänsteleverantörer från att tillhandahålla tjänster i andra EU-länder. Det här förslaget kommer inte att påverka tjänstedirektivet och dess viktiga principer.

De principer som infördes genom tjänstedirektivet har gjort det möjligt att göra framsteg mot mer velfungerande tjänstemarknader i EU. Samtidigt finns det fortfarande hinder för integrationen på den inre marknaden i en rad viktiga tjänstesektorer. Detta gäller särskilt i sektorerna för företagstjänster och bygg- och anläggningstjänster, där tjänsteleverantörerna ofta har svårt att utveckla affärsmöjligheter i andra medlemsstater. De stöter på administrativa

¹ Europeiska kommissionen: *Update of the study on the economic impact of the Services Directive*, 2015.

² Europeiska rådets slutsatser av den 28 juni 2016.

³ Meddelande från kommissionen: *Att förbättra den inre marknaden – bättre möjligheter för individer och företag*, av den 28 oktober 2015.

hinder när de utvidgar sin verksamhet till andra länder, vilket har bekräftats vid omfattande kontakter med tjänsteleverantörer⁴. Det finns ofta oklarheter om hur de ska följa gällande regler, vilket avskräcker företag, särskilt små och medelstora företag, från att försöka utnyttja affärsmöjligheter i andra medlemsstater. Tjänsteleverantörerna finner det svårt att få information om gällande regler och förfaranden som ska följas för att få tillträde till marknaden i en annan medlemsstat. Dessutom tar de nationella bestämmelserna ofta bara hänsyn till situationer på nationellt plan och klargör inte hur de ska tillämpas på tjänsteleverantörer från andra EU-länder. Därför är det ofta svårt för tjänsteleverantörer som försöker att etablera sig permanent eller tillfälligt tillhandahålla gränsöverskridande tjänster i en annan medlemsstat att förstå vilka regler som gäller och hur de ska tillämpas. Det är ofta komplicerat och dyrt för tjänsteleverantörerna att uppfylla olika medlemsstaters administrativa formaliteter.

Det europeiska elektroniska tjänstekortet (nedan även kallat *e-tjänstekortet*) syftar därför till att minska den administrativa bördan för tjänsteleverantörer som vill utvidga sin verksamhet till andra medlemsstater. E-tjänstekortet kommer samtidigt att se till att medlemsstaterna kan reglera situationen i den omfattning som är berättigad. Kortet kommer att erbjudas tjänsteleverantörerna på frivillig basis som ett alternativ sätt att visa att man följer de gällande nationella bestämmelserna. E-tjänstekortet ger tjänsteleverantörerna möjlighet att använda ett helt elektroniskt förfarande på EU-nivå för att fullgöra de formaliteter som krävs när de utvidgar sin verksamhet till andra länder, vilket ger dem ökad rättsäkerhet och minskar de administrativa bördorna väsentligt. Tack vare e-tjänstekortet kommer de att kunna undvika osäkerhet i fråga om vilka krav som gäller och de slipper fylla i olika blanketter på främmande språk. De slipper också översättning, certifiering eller autentisering av handlingar samt icke-elektroniska administrativa förfaranden. Besparingarna skulle bli betydande jämfört med den nuvarande situationen och skulle kunna uppgå till 50 % eller mer⁵.

För tjänsteleverantörer som planerar att tillfälligt tillhandahålla en tjänst i en annan medlemsstat kommer kortet att utfärdas av hemmedlemsstaten. Värddlemsstaten kommer att kunna göra invändningar mot att ett e-tjänstekort utfärdas i de fall då tjänstedirektivet redan ger dem denna möjlighet på grundval av ”tvingande hänsyn till allmänintresset” i enlighet med vad som förtecknas i artikel 16. När e-tjänstekortet har utfärdats kommer tjänsteleverantören att tillfälligt kunna tillhandahålla gränsöverskridande tjänster i värddlemsstaten. Värddlemsstatens befogenheter att avslå en ansökan om ett e-tjänstekort förblir oförändrade, i linje med artikel 16 i tjänstedirektivet.

Om tjänsteleverantören planerar att tillhandahålla tjänster genom en filial, en agentur eller ett kontor i en annan medlemsstat utfärdas e-tjänstekortet av värddlemsstaten. I det fallet ansöker tjänsteleverantören fortfarande hos myndigheterna i hemlandet, som i sin tur kontrollerar att tjänsteleverantören är etablerad på dess territorium i enlighet med tillämpliga regler. I en andra omgång kommer myndigheterna i hemmedlemsstaten att inleda ett förfarande tillsammans med det berörda värddlandets myndigheter för att ge de sistnämnda möjlighet att besluta om den ansökanden tjänsteleverantören uppfyller de lagfästa kraven i värddlandet i enlighet med tjänstedirektivet. Till följd av detta kommer inhemska och utländska tjänsteleverantörer att behandlas lika. När e-tjänstekortet väl har utfärdats får kortinnehavaren tillhandahålla tjänster genom sekundär etablering (i form av en filial, en agentur eller ett kontor) i den berörda värddlemsstaten.

⁴ Bland annat vid nio workshoppar som kommissionen anordnat med tjänsteleverantörer i gränsregioner.

⁵ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar: *Konsekvensbedömning av förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om den rättsliga och operativa ramen för det europeiska elektroniska tjänstekortet*, 2016.

Idén om det europeiska elektroniska tjänstekortet liknar den om det europeiska yrkeskortet, som myndigheterna i medlemsstaterna redan har erfarenhet av. Det europeiska yrkeskortet blev tillgängligt i januari 2016 och det har fått stort genomslag bland de yrkesverksamma som kan använda det, vilket visar att denna typ av förenklingsverktyg är av konkret nytta för användarna. Både e-tjänstekortet och det europeiska yrkeskortet är frivilliga elektroniska förfaranden på EU-nivå. Tjänsteleverantörerna bestämmer själva om de vill använda e-tjänstekortet. Den behöriga myndigheten i sökandens hemland fungerar som kontaktpunkt. Båda systemen bygger dessutom på en fördefinierad, bindande arbetsgång för samarbete mellan hem- och värdmedlemsstaten, via det befintliga informationssystemet för den inre marknaden (IMI). Men samtidigt har båda systemen olika målsättningar. Det europeiska yrkeskortet gör det lättare att tillhandahålla tjänster över gränserna genom att fysiska personers yrkeskvalifikationer som arbetstagare eller egenföretagare erkänns i enlighet med direktivet om yrkeskvalifikationer. E-tjänstekortet omfattar ett mycket bredare spektrum av krav. Det kommer att vara tillgängligt inte bara för fysiska personer som är egenföretagare utan också för företag som vill tillhandahålla tjänster i en annan medlemsstat. Till skillnad från det europeiska yrkeskortet ger e-tjänstekortet också tillgång till tekniska lösningar som lättar de administrativa bördorna i samband med utstationering av personal i de medlemsstater som har anmält till kommissionen att de skulle vilja använda IMI för detta ändamål. Denna möjlighet att utnyttja IMI kommer på intet sätt att ändra substansen i de gällande reglerna i direktiv 2014/67/EU. Bestämmelser för att göra det lättare för tjänsteleverantörer att få försäkringsskydd för tjänster som tillhandahålls över gränserna ingår också.

E-tjänstekortet kommer att omfatta krav som också omfattas av tjänstedirektivet och det kommer därför inte att omfatta aspekter som skatt, arbetsrätt eller social trygghet. Myndigheterna i medlemsstaterna får emellertid inte kräva att innehavarna av e-tjänstekortet ska tillhandahålla några uppgifter som redan finns på kortet, för förfaranden eller formaliteter som åläggs en tjänsteleverantör i samband med tilldelning av ett offentligt kontrakt, en projektävling eller en koncession, grundande av dotterbolag eller registrering av filialer enligt bolagsrätten samt registrering hos obligatoriska socialförsäkringssystem. E-tjänstekortet kommer – i en första omgång – att gälla företagstjänster och bygg- och anläggningstjänster, i den mån den relaterade verksamheten redan omfattas av tjänstedirektivet. Båda sektorerna spelar en stor roll för EU:s ekonomi⁶. Tjänsteleverantörer i bygg- och anläggningsbranschen och leverantörer av företagstjänster möts ofta av komplexa administrativa förfaranden när de utvidgar sin verksamhet till utlandet. Dessutom har produktivitetstillväxten i båda sektorerna varit mycket låg under de senaste tio åren och handeln och investeringarna över gränserna är begränsade. Ökad gränsöverskridande konkurrens kommer att bidra till att bevara och förbättra konkurrenskraften i båda sektorerna.

Detta förslag innehåller även översynsklausuler med tanke på en framtida översyn av ändamålsenligheten för att avskaffa rättsliga hinder, e-tjänstekortets effektivitet och möjligheten att utvidga det till andra sektorer.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Det här direktivet läggs fram tillsammans med en förordning. I direktivet fastställs en rättslig och operativ ram för e-tjänstekortet med bestämmelser om bland annat villkoren för att kortet ska utfärdas, hem- och värdmedlemsstaternas befogenheter, kortets giltighet och villkoren för att återkalla eller tillfälligt dra in det. I förordningen fastställs verktyg som är tillgängliga för tjänsteleverantörer i hela EU. Dessutom gör den det lättare att hitta lösningar i frågor som gäller försäkringsskydd för tjänsteleverantörer som är verksamma över gränserna.

⁶ De båda sektorerna täcker tillsammans omkring 20 % av EU:s BNP och sysselsättning (Eurostat).

Det här direktivet ändrar inte de befintliga EU-bestämmelserna om sociala aspekter, anställningsvillkor (särskilt i fråga om utstationering av arbetstagare, arbetstagarnas rättigheter och den sociala pelaren), hälsa och säkerhet och miljöskydd. Det ändrar inte eller ifrågasätter de garantier som finns inom dessa områden. E-tjänstekortet kommer att ge ytterligare information om företaget. Medlemsstaternas befogenhet att utföra kontroller på plats kommer inte att ändras. Reglerna om utstationering av arbetstagare i direktiven 96/71/EG och 2014/67/EU kommer att fortsätta att gälla men ytterligare verktyg ska tillhandahållas för att göra det möjligt att följa reglerna. Om medlemsstaterna har inrättat förfaranden som gör det möjligt att på elektronisk väg fylla i en anmälan om utstationering av arbetstagare i enlighet med artikel 9 i direktiv 2014/67/EU, ska e-tjänstekortet dirigera kortinnehavaren till de relevanta nationella förfarandena. Tjänsteleverantörer med ett europeiskt elektroniskt tjänstekort kan också anmäla detta via en elektronisk plattform kopplad till IMI, om en värdmedlemsstat har meddelat kommissionen att denna möjlighet bör gälla utstationering av arbetstagare på dess territorium.

Förslaget om ett e-tjänstekort kompletterar en rad andra initiativ angående tjänster som utlovades i strategin för den inre marknaden för att förhindra att det skapas hinder för gränsöverskridande tjänster på nationell nivå. I detta avseende kompletterar förslaget kommissionens förslag [XX] till direktiv om reform av förfarandena genom vilka medlemsstaterna ska anmäla tillståndsförfaranden och krav med anknytning till tjänster.

Förslaget kommer även att kompletteras av initiativet om gemensam digital ingång, som utlovades i strategin för den inre marknaden för 2017. Portalen, om vilken ett offentligt samråd genomfördes under hösten 2016, kommer att komplettera de nuvarande informationsluckorna för företag och medborgare genom att integrera, komplettera och förbättra relevant onlineinformation såväl på EU-nivå som på nationell nivå. Den kommer också att länka till stödtjänster. Dessutom kommer portalen att skynda på digitaliseringen av nationella förfaranden som är relevanta för medborgare och företag som utövar sina rättigheter på den inre marknaden. Tillämpningsområdet för den gemensamma digitala ingången är avsett att gå utöver de sektorer som omfattas av det här initiativet.

E-tjänstekortet kommer i jämförelse med detta att vara ett helt harmoniserat och standardiserat verktyg för att tillhandahålla tjänster över gränserna. Det kommer att minska kostnaderna för efterlevnad för vissa tjänstemarknader som i stor utsträckning domineras av små och medelstora företag. Syftet är att tillsammans med tjänstleverantörens hemmedlemsstat åstadkomma administrativ förenkling. Denna hemmedlemsstat har dock inget att säga till om när det gäller vilka krav tjänsteleverantören måste uppfylla i andra medlemsstater. Enligt bestämmelserna om e-tjänstekortet är det upp till de sistnämnda att informera om reglerna och se till att de följs enligt en fördefinierad och helt standardiserad arbetsgång. Den gemensamma digitala ingången kommer att anslutas till detta förfarande och göra det lätt för användarna att hitta.

Genomförandet av e-tjänstekortet kommer att ligga i linje med utvecklingen av projektet med den gemensamma digitala ingången och följa principerna i handlingsplanen för e-förvaltning (särskilt principerna om digitalt som standard, interoperabilitet som standard, gränsöverskridande som standard, endast en gång och inkludering)⁷.

Slutligen kompletterar det här förslaget kommissionens politik för kontroll av efterlevnad, som den genomför parallellt, för att undanröja omotiverade och oproportionerliga nationella hinder för etableringsfriheten och den fria rörligheten för tjänster.

⁷ EU:s handlingsplan för e-förvaltning 2016–2020 – Snabbare digital omvandling av förvaltningar, COM(2016) 179.

Genomförandet av det här direktivet kommer att stödjas av informationssystemet för den inre marknaden (IMI) som inrättades genom IMI-förordningen⁸. Informationssystemet för den inre marknaden kan sedan 2011 användas av omkring 5 000 myndigheter; det är löpande föremål för användarundersökningar och dess potential har visats i samband med det europeiska yrkeskortet som infördes i januari 2016.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Det här direktivet och den föreslagna förordningen om införande av ett europeiskt elektroniskt tjänstekort ligger helt i linje med annan EU-politik, särskilt kommissionens politik när det gäller att förenkla och minska administrativa bördor.

Förenklingen av formaliteter när det gäller handlingar kommer att noga följa de lösningar som införs genom förordning (EU) 2016/1191 om främjande av medborgares fria rörlighet genom förenkling av kraven på framläggande av vissa officiella handlingar i Europeiska unionen⁹.

När det gäller erkännande av yrkeskvalifikationer infördes 2013 ett liknande verktyg för att främja administrativ förenkling – det ovan nämnda europeiska yrkeskortet – och kortet har sedan januari 2016 varit tillgängligt för en rad yrkeskategorier (sjuksköterskor, farmaceuter, sjukgymnaster, bergsguider och fastighetsmäklare). För att undvika alla risker för dubbelarbete säkrar det föreliggande förslaget att yrkesverksamma som kan ansöka om ett europeiskt yrkeskort inte kan få ett e-tjänstekort.

För att undvika dubbelarbete bör myndigheterna utnyttja alla tillgängliga sammankopplingar av nationella register, inklusive sammankoppling av företagsregister (Bris) i enlighet med direktiv 2009/101/EG, och insolvensregister i enlighet med förordning (EU) 2015/848, innan de använder någon annan möjlighet att inhämta eller kontrollera tidigare inhämtade uppgifter i samband med e-tjänstekortet.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Denna lagstiftningsåtgärd ingår i ett område där delad befogenhet gäller enligt artikel 4.2 a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Dess syfte är att underlätta etablering och tillhandahållande av tjänster på den inre marknaden, vidareutveckla och genomföra de allmänna principerna om etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla gränsöverskridande tjänster som fastställs såväl i artiklarna 49 och 56 i EUF-fördraget som i tjänstedirektivet. Det här direktivet bygger på artiklarna 53.1 och 62 i EUF-fördraget, vilka utgör den allmänna rättsliga grunden för att uppnå etableringsfrihet respektive den rättsliga grunden för bestämmelser avseende tillträde till utövandet av verksamhet som egenföretagare.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Det övergripande målet för detta lagstiftningsförslag är att säkerställa en väl fungerande inre marknad för tjänster, som inte är begränsad till en enda medlemsstats territorium utan gäller för hela EU:s territorium. Eftersom EU:s inre marknad är gränsöverskridande till sin natur och eftersom det finns ett behov av att kunna hantera gränsöverskridande situationer på ett så

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1024/2012 av den 25 oktober 2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden och om upphävande av kommissionens beslut 2008/49/EG (IMI-förordningen), (EUT L 316, 14.11.2012, s. 1).

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1191 av den 6 juli 2016 om främjande av medborgares fria rörlighet genom förenkling av kraven på framläggande av vissa officiella handlingar i Europeiska unionen och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012, (EUT L 200, 26.7.2016, s. 1).

enhetligt sätt som möjligt är den mest effektiva lösningen att använda ett it-verktyg som redan finns i hela EU, nämligen IMI, och detta kan endast göras genom åtgärder på EU-nivå.

Dessutom fastställs i det här direktivet också regler, i synnerhet angående rollen för medlemsstaternas samordnande myndigheter, som ger medlemsstaterna ansvaret för att fastställa vilket organ som ska ansvara för att dessa regler följs, i enlighet med deras administrativa organisation på nationell nivå.

- **Proportionalitetsprincipen**

De åtgärder som införs genom det här direktivet är proportionerliga i förhållande till det mål som ställs upp om att ytterligare integrera tjänstemarknaderna på EU-nivå, genom att skapa möjlighet för ökad marknadsdynamik och gränsöverskridande konkurrens. De står också i proportion till målen om ökad insyn, lägre kostnader och enklare förfaranden från medlemsstaternas sida när det gäller tjänsteleverantörer som tillhandahåller tjänster över gränserna. Dessutom bygger åtgärderna på informationssystemet för den inre marknaden (IMI), ett befintligt it-verktyg på EU-nivå som finansieras via EU:s budget och som redan används av de nationella myndigheterna. Förfarandena på EU-nivå kommer endast att innebära begränsade justeringar av IMI, vilket innebär att kostnaderna på såväl EU-nivå som på nationell nivå också kommer att vara begränsade. Dessa begränsade kostnader har utvärderats med hänsyn till liknande befintliga förfaranden, t.ex. det europeiska yrkeskortet.

Dessa åtgärder går inte utöver vad som är nödvändigt för att lösa de problem som konstaterats och uppnå de fastställda målen. Även om förfarandet på EU-nivå kräver en aktiv insats från medlemsstaternas myndigheter kommer medlemsstaternas ekonomiska insats att bli begränsad eftersom man använder IMI – en plattform som redan finns och som finansierats av EU-medel. Dessutom kommer en framtida användning av e-tjänstekortet att leda till ökad konkurrens på tjänstemarknaderna – med fler marknadsaktörer och högre omsättning – vilket kommer att få positiva konsekvenser för medlemsstaternas ekonomier.

Tjänsteleverantörerna bestämmer själva om de vill använda e-tjänstekortet.

- **Val av instrument**

Det här direktivet bygger på artiklarna 53 och 62 i EUF-fördraget, vilka endast ger EU-lagstiftaren rätt att anta direktiv. Direktivet innehåller bestämmelser om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning när det gäller tillträde till vissa former av tjänsteverksamhet. Dessutom tydliggörs det i direktivet exakt vilka effekter e-tjänstekortet kommer att få för tjänsteleverantörer som får tillträde till en marknad i en annan medlemsstat.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Vid förberedelserna av detta förslag har kommissionen genomfört en djupgående utvärdering av tjänstedirektivet. Av utvärderingen framgick att genomförandet av tjänstedirektivet hittills endast delvis har varit effektivt. Genom tjänstedirektivet har det blivit möjligt att skapa ytterligare tillväxt via medlemsstaternas reformer. Tjänsteleverantörer i viktiga tjänstesektorer (t.ex. företagstjänster och bygg- och anläggningstjänster) möter emellertid fortfarande en lång rad hinder. Dessutom utnyttjas fördelarna med systemet för administrativt samarbete mellan medlemsstaterna inte fullt ut. En djupgående analys från 2015 av de gemensamma kontaktpunkternas funktion och användarvänlighet visade att de flesta kontaktpunkterna ännu

inte hade lett till den förväntade graden av administrativ förenkling för personer som tillfälligt vill tillhandahålla gränsöverskridande tjänster eller etablera ett företag i ett annat land.

- **Samråd med berörda parter**

Kommissionen har genomfört flera analyser och samråd för att samla in uppgifter om de kvarstående hindren för en fullt fungerande inre marknad för tjänster, med större fokus på de konkreta konsekvenserna av de bestämmelser som är i bruk sedan 2014. En ekonomisk bedömning har gjorts för att utvärdera konsekvenserna av nationella reformer på marknaderna för tjänster och tillgången till försäkring för tjänsteleverantörer. Dessutom har man som ett led i forumet för den inre marknaden organiserat workshoppar för berörda parter 2014, 2015 och 2016. Workshopparna handlade om de utmaningar som små och medelstora företag står inför när de vill utveckla sin verksamhet på gränsöverskridande, regionala marknader samt om särskilda utmaningar i olika tjänstesektorer (särskilt för företagstjänster och tjänster inom bygg- och anläggningssektorn) som hämmas av låg gränsöverskridande handel och få gränsöverskridande investeringar på EU-nivå. De bidrag och synpunkter som samlades in visade att trots vissa framsteg under de senaste åren möter tjänsteleverantörer i flera ekonomiskt viktiga sektorer fortfarande en rad hinder när de vill expandera sin verksamhet till andra medlemsstater.

De berörda parterna har uttryckt olika åsikter om hur man ska kunna förbättra ramarna för tjänstemarknaderna på EU-nivå och på nationell nivå. Det här direktivet ändrar inte de materiella regler om tillhandahållande av gränsöverskridande tjänster som fastställs i tjänstedirektivet och inte heller några andra regler om utstationering av arbetstagare, hälsa och säkerhet eller miljöskydd. De berörda parterna har i princip enhälligt motsatt sig en revidering av tjänstedirektivet.

Mellan den 3 maj och den 26 juli 2016 genomfördes ett offentligt webbsamråd. Under samrådet inhämtades ytterligare synpunkter från berörda parter samt förstahandserfarenheter om återstående hinder för gränsöverskridande tjänster i EU, särskilt för företagstjänster och tjänster inom bygg- och anläggning.

Resultaten av dessa undersökningar har bekräftat att det på nationell nivå fortfarande finns omotiverade eller oproportionerliga krav som går ut över både tjänsteleverantörer och tjänstemottagare på den inre marknaden. Resultaten indikerar också vilka politiska åtgärder som de berörda parterna förväntar sig. De flesta av de berörda parterna var eniga om att det är nödvändigt att ta itu med de kvarstående hindren för att tillhandahålla tjänster över gränserna och att göra det lättare att få försäkringsskydd i de här situationerna, samtidigt som den gällande EU-rätten när det gäller socialpolitik, sysselsättning, hälsa och säkerhet och miljö upprätthålls och samtidigt som man för en ambitiös politik i fråga om efterlevnad. Kommissionen antog därför i november 2016 ett omfattande paket om efterlevnad för att komma tillrätta med oproportionerliga restriktioner som införts inom tjänstesektorn i nio medlemsstater.

Detta initiativ, vars syfte är att främja utvecklingen av gränsöverskridande tjänstemarknader, har också fått stöd av rådet (konkurrenskraft) i dess slutsatser av den 29 februari 2016 om strategin för den inre marknaden¹⁰ och av Europeiska rådet i dess slutsatser av den 28 juni 2016¹¹. Initiativet har också fått stöd från Europaparlamentet i resolutionen om strategin för den inre marknaden som antogs i maj 2016¹².

¹⁰ [Rådets slutsatser om strategin för den inre marknaden för tjänster och varor av den 29 februari 2016.](#)

¹¹ [Europeiska rådets slutsatser av den 28 juni 2016.](#)

¹² [Europaparlamentets resolution av den 26 maj 2016 om strategin för den inre marknaden.](#)

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Resultaten av den ömsesidiga utvärdering som genomförts tillsammans med medlemsstaterna under perioden 2010–2011, resultatkontroller som genomförts under perioden 2011–2012 och sakkunnigbedömningen under 2012–2013 har alla bidragit till utarbetandet av detta förslag till direktiv. Dessutom har resultaten av olika offentliga samråd, inklusive ett som genomfördes under sommaren 2016, gett solid sakkunskap att bygga vidare på.

Kommissionen har vidare förlitat sig på regelbundna utbyten av tekniska uppgifter inom sin expertgrupp om genomförandet av tjänstedirektivet.

- **Konsekvensbedömning**

Som en del i förberedelserna för detta initiativ genomfördes en konsekvensbedömning. I den reviderade konsekvensbedömningen tas hänsyn till rekommendationerna från nämnden för lagstiftningskontroll som i ett första skede avgav ett negativt yttrande den 14 oktober 2016¹³, samt de ytterligare aspekter som nämnden påpekade i sitt slutliga, positiva yttrande av den 8 november 2016¹⁴. Problembeskrivningen och tillämpningsområdet för konsekvensbedömningen har gjorts tydligare och de olika alternativen har omgrupperats i tydliga paket och man har gjort en noggrannare skattning av minskningarna av de administrativa kostnaderna.

I konsekvensbedömningen har olika alternativ övervägts och grupperats i paket. Följande paket av alternativ har undersökts:

- Paket 1 skulle ge tjänsteleverantören möjlighet att få ett intyg om laglig etablering i hemmedlemsstaten och en bekräftelse på ett giltigt försäkringsskydd för verksamhet också i hemmedlemsstaten.
- Paket 2 skulle göra det lättare för tjänsteleverantören att med hjälp av ett förfarande på EU-nivå få marknadstillträde i en annan medlemsstat, inklusive en avancerad elektronisk mekanism kopplad till IMI som gör det lättare att uppfylla de formaliteter för utstationering av personal som värdmedlemsstaten kan välja att tillämpa. Dessutom skulle det lösa de praktiska problemen med försäkringar i gränsöverskridande situationer.
- Paket 3 skulle utöver det som paket 2 medför även minska skillnaderna i bestämmelser för ett antal viktiga företagstjänster (arkitekttjänster, ingenjörstjänster och bokförings- och revisionstjänster) genom harmonisering av ett begränsat antal av de krav som gäller för tjänsteleverantörer i dessa tre sektorer (dvs. restriktioner i fråga om juridisk form, krav om hur stort aktieinnehav i procent som bör reserveras för yrkesverksamma och begränsningar av tillhandahållandet av tjänster på flera olika områden).
- Paket 4 skulle som komplement till paket 3 införa specifika lösningar på de ovannämnda problemen med skillnaderna i bestämmelser vad gäller sekundär etablering (filialer och agenturer), och undanta utländska tjänsteleverantörer från vissa krav samtidigt som värdmedlemsstaten kan införa alternativa skyddsåtgärder.

¹³ De huvudsakliga rekommendationerna i nämndens ursprungliga yttrande om konsekvensbedömningen var att stärka problemformuleringen, göra om utformningen och lydelsen av de olika alternativen och ge mer information om de berörda parternas synpunkter samt de potentiella kostnaderna för medlemsstaterna.

¹⁴ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm.

Med paket 1 skulle man åstadkomma vissa förenklingar, dock i mindre utstäckning än för de andra paketen. Paket 3 och 4 skulle båda få ännu större effekter än paket 2 eftersom man i de paketen även tar upp rättsliga hinder (utöver administrativ förenkling) men kommissionen valde paket 2, baserat på följande argument: Avlägsnandet av de mest restriktiva kraven i paket 3 och 4 genom riktade åtgärder för efterlevnad, kompletterat med särskilda rekommendationer om hur man kan åtgärda den rättsliga ram som gäller tjänstesektorn, verkar mer rimlig än ett lagförslag som inför en begränsad harmonisering av ett begränsat antal krav i ett begränsat antal tjänstesektorer. Paket 4 förkastas också eftersom det skulle uppfattas som om man införde en lösning baserad på principen om ursprungsland, där utländska tjänsteleverantörer endast lyder under lagstiftningen i deras hemmedlemsstat, vilket skulle leda till en positiv särbehandling av inhemska tjänsteleverantörer.

Det paket som valts förväntas leda till större rättssäkerhet och kostnadsbesparingar för tjänsteleverantörer med gränsöverskridande verksamhet. Det förväntas kunna öka marknadsdynamiken och konkurrensnivåerna, och därmed också öka utbudet och mervärdet för konsumenterna.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Det föreslagna direktivet kommer att bidra till ändamålsenlig lagstiftning i fråga om marknadstillträde för tjänsteleverantörer samt förenkling eftersom de förfaranden som tillämpas för att ge tjänsteleverantörer tillträde till en annan medlemsstats marknad förbättras. Detta ändrar inte värmedlemsstaternas befogenheter enligt tjänstedirektivet.

- **Grundläggande rättigheter**

Detta förslag främjar de rättigheter som fastställs i stadgan om de grundläggande rättigheterna. Närmare bestämt säkras skyddet av personuppgifter i enlighet med artikel 8 i stadgan. Dessutom är det huvudsakliga målet med det här initiativet att främja etableringsrätten och rätten att tillhandahålla tjänster i alla medlemsstater, som föreskrivs i artikel 15.2 i stadgan, samt att säkra att ingen diskrimineras (även indirekt) på grund av nationalitet (ytterligare genomförande av artikel 21.2 i stadgan). Dessutom ska förfarandet på EU-nivå säkra ett opartisk, rättvist och rimligt snabbt förfarande, även i fråga om kommissionens deltagande, enligt artikel 41 i stadgan. Slutligen ska förbud mot missbruk av rättigheter, dvs. friheten att tillhandahålla tjänster, vederbörligen beaktas i enlighet med artikel 54 i stadgan.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget förväntas få konsekvenser för EU:s budget i den mån det framtida e-tjänstekortet kommer att utgå från informationssystemet för den inre marknaden (IMI). IMI kommer att behöva anpassas för att kunna hantera förfarandet för e-tjänstekortet och lagringskraven. Det kommer också att behöva kompletteras med vissa ytterligare funktioner, nämligen ett offentligt gränssnitt för tjänsteleverantörer, sammankopplingar med andra relevanta system och en back office-funktion för nationella myndigheter. Detta beror på att för e-tjänstekortet kommer IMI att kunna användas som ett redskap för praktiskt informationsutbyte och ömsesidigt bistånd mellan behöriga myndigheter inom en bestämd medlemsstat, utan att det påverkar andra lösningar som medlemsstaterna har infört.

Konsekvenserna för EU:s budget kommer att vara obetydliga eftersom det faktum att man kan använda IMI som bas för e-tjänstekortet kommer att ge betydande stordrifts- och diversifieringsfördelar. Dessutom ligger såväl de viktigaste befintliga funktionerna i IMI som de som håller på att utvecklas i stor utsträckning i linje med kraven för e-tjänstekortet. Kostnaderna för anpassning och utveckling kommer därför att kunna hållas nere.

De anslag som är nödvändiga kommer att täckas genom omfördelning; inga budgetkonsekvenser väntas för EU:s budget utöver de anslag som redan har avsatts i kommissionens officiella ekonomiska planering.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Enligt direktivet ska en första utvärdering av direktivet genomföras senast 36 månader efter dagen för införlivandet och därefter minst vart femte år. Medlemsstaterna, tjänsteleverantörer, arbetsmarknadens parter och andra berörda parter kommer också att uppmanas att utvärdera hur initiativet fungerar. Särskilda indikatorer som gör det möjligt att bedöma direktivets konsekvenser, såsom antalet tjänsteleverantörer som använder e-tjänstekortet, deras erfarenhet av de administrativa bördorna, snabbheten hos de förfaranden som används eller antalet uppgiftsutbyten mellan medlemsstaterna kommer att beaktas.

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Detta förslag kräver inga förklarande dokument om införlivande av bestämmelserna i nationell rätt. Kommissionen kommer dock att lägga fram riktlinjer om arbetsgången och om tillämpningen av administrativa verktyg enligt den föreslagna förordningen om införandet av det europeiska elektroniska tjänstekortet. Dessa riktlinjer kommer att läggas fram när alla nödvändiga delegerade akter och genomförandeakter som ska antas enligt detta direktiv och den föreslagna förordningen har antagits.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Förslaget omfattar följande bestämmelser:

I artikel 1 fastställs direktivets syfte, nämligen att fastställa den rättsliga och operativa ramen för det europeiska elektroniska tjänstekort som införs genom förordning [tjänstekortsförordningen]....., som reglerar kortinnehavarnas tillträde till och utövande av tjänsteverksamhet.

I artikel 2 fastställs att detta direktiv ska tillämpas på bland annat de företagstjänster och tjänster inom bygg och anläggning som förtecknas i bilagan. Bilagan omfattar inte de verksamheter som helt eller delvis även utesluts enligt direktiv 2006/123/EG.

Det fastställs också att detta direktiv, i likhet med direktiv 2006/123/EG, inte påverkar definitionen eller organisationen av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse eller bestämmelser som omfattas av konkurrenslagstiftningen. Det påverkar inte heller den kulturella eller språkliga mångfalden eller mångfalden i medierna. Slutligen fastställs att direktivet inte påverkar straffrättsliga bestämmelser, arbetsrätten, skatterätten eller lagstiftningen om social trygghet.

Precis som när det gäller direktiv 2006/123/EG preciseras det att det här direktivet inte ska gälla om det strider mot en annan unionsakt som reglerar särskilda frågor rörande tillträde till och utövande av tjänsteverksamhet inom särskilda sektorer eller för särskilda yrken. Det poängteras också att det inte påverkar direktiven 96/71/EG och 2014/67/EU när det gäller utstationering av arbetstagare.

Artikel 3 innehåller de definitioner som är relevanta för det här direktivet.

I artikel 4 tydliggörs att ett e-tjänstekort har bevisvärde i hela unionen i fråga om tjänsteleverantörernas etablering i hemmedlemsstaten, varifrån de utvidgar sin verksamhet genom att använda e-tjänstekortet.

I artikel 5 redogörs för e-tjänstekortets verkan som bevis för att kortinnehavaren är berättigad att tillhandahålla tjänster på värdmedlemsstatens territorium, antingen tillfälligt eller genom en filial, en agentur eller ett kontor på dess territorium. När ett e-tjänstekort har utfärdats förhindrar detta att värdmedlemsstaten ålägger kortinnehavaren system med förhandstillstånd eller förhandsanmälan för tillhandahållande av tjänster, i enlighet med nationella lagar. Sådana förhandskontroller har nämligen redan utförts i samband med utfärdandet av kortet. Förhandskontroller som är mycket komplexa eller som omfattar urval bland flera företag kan dock inte hanteras inom förfarandet för att utfärda ett e-tjänstekort. Innehavare av e-tjänstekortet är liksom andra tjänsteleverantörer fortfarande föremål för efterhandskontroller.

Enligt artikel 6 får myndigheterna i medlemsstaterna i samband med att de begär uppgifter som ett led i något förfarande eller någon formalitet inte kräva att innehavare av ett e-tjänstekort tillhandahåller några uppgifter som redan ingår i kortet.

I artikel 7 fastställs att e-tjänstekortet ska ha obegränsad giltighet, såvida det inte dras in tillfälligt, återkallas eller annulleras, och vara giltigt på hela värdmedlemsstatens territorium. Tillstånd för ytterligare filialer, agenturer eller kontor ska inte vara nödvändigt, såvida detta inte är motiverat enligt direktiv 2006/123/EG.

I artikel 8 fastställs att en ansökan om ett e-tjänstekort ska lämnas in till den samordnande myndigheten i hemmedlemsstaten.

Enligt artikel 9 är de tjänsteleverantörer som redan beviljats ett europeiskt yrkeskort inte berättigade att ansöka om ett e-tjänstekort.

Artikel 10 skyddar medlemsstaternas rätt att åberopa sådana tvingande hänsyn till allmänintresset som erkänns i direktiv 2006/123/EG.

I artikel 11 beskrivs att den samordnande myndigheten i hemmedlemsstaten ska kontrollera och komplettera ansökan om ett e-tjänstekort innan den vidarebördrar ansökan till den samordnande myndigheten i värdmedlemsstaten. I artikeln fastställs också mekanismer för prövning av hemmedlemsstatens samordnande myndighets handlande eller passivitet.

I artikel 12 beskrivs förfarandena för att utfärda ett e-tjänstekort för tillfälligt tillhandahållande av gränsöverskridande tjänster. Den samordnande myndigheten ska informera om de krav som gäller i värdmedlemsstaten när den inkommande tjänsteleverantören har beviljats tillstånd, eller upplysa tjänsteleverantören om att värdmedlemsstaten fattat ett väl underbyggt beslut om att göra invändningar mot utfärdandet av e-tjänstekortet. Detta beslut är bindande för den samordnande myndigheten i hemmedlemsstaten. Om inga invändningar har inkommit inom två veckor skickas en varning till värdmedlemsstaten som har två veckor på sig att reagera. När denna period löpt ut utfärdas e-tjänstekortet, genom uttryckligt eller tyst medgivande. Bestämmelserna omfattar rätt till prövning av besluten av de samordnade myndigheterna i hem- eller värdmedlemsstaten.

I artikel 13 beskrivs förfaranden för utfärdande av ett e-tjänstekort för tillhandahållande av tjänster genom etablering i form av filialer, agenturer eller kontor. Värdmedlemsstatens samordnande myndighet informerar om de krav som gäller på dess territorium för att tillträde ska beviljas. Sökanden ska bevisa att dessa krav är uppfyllda. Ett e-tjänstekort utfärdas om värdmedlemsstatens samordnande myndighet inte fattat något beslut efter ett korrekt genomfört förfarande med sökanden och trots att en varning om att reagera utgått. Bestämmelserna omfattar rätt till prövning av besluten av de samordnade myndigheterna i hem- eller värdmedlemsstaten.

Genom artikel 14 införs en engångsprincip i hemmedlemsstaten, enligt vilken uppgifter och handlingar som myndigheterna i hemmedlemsstaten redan förfogar över inte behöver lämnas in igen i samband med ansökan om ett e-tjänstekort.

I artikel 15 förtecknas situationer i värdmedlemsstaten som ska medföra att ett e-tjänstekort dras in tillfälligt eller återkallas.

I artikel 16 förtecknas situationer i hemmedlemsstaten som ska medföra att en tjänsteleverantörs alla e-tjänstekort för en verksamhet dras in tillfälligt eller återkallas.

I artikel 17 fastställs hemmedlemsstatens och värdmedlemsstatens roller i samband med tillfällig indragning, återkallande eller, på kortinnehavarens begäran, annullering av e-tjänstekort. Där införs ett förfarande för samråd med de berörda innehavarna av e-tjänstekort.

Artikel 18 reglerar kommissionens utövande av delegering som avses i artiklarna 12 och 13.

I artikel 19 fastställs vilken kommitté som ska biträda kommissionen i samband med antagandet av genomförandeakter samt det tillämpliga förfarandet i enlighet med förordning (EU) 182/2011.

Enligt artiklarna 20 och 21 ska kommissionen övervaka och se över följderna av detta direktiv.

Artikel 22 gäller införlivandet och tillämpningen av bestämmelserna i det här direktivet. Datumen är desamma som de datum som föreslås i förslaget till förordning om införande av ett europeiskt elektroniskt tjänstekort.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om den rättsliga och operativa ramen för det europeiska elektroniska tjänstekort som införs genom förordning ... [tjänstekortsförordningen]

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 53.1 och 62,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹⁵,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande¹⁶,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Genom fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) garanteras tjänsteleverantörer etableringsfrihet i medlemsstater och frihet att tillhandahålla tjänster mellan medlemsstater.
- (2) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG¹⁷ fastställs allmänna bestämmelser som ska underlätta utövandet av etableringsfriheten för tjänsteleverantörer och den fria rörligheten för tjänster. Där föreskrivs bland annat att medlemsstaterna bör sörja för administrativa förenklingar, till exempel genom att erbjuda elektroniska förfaranden vid gemensamma kontaktpunkter, förenkla befintliga förfaranden och krav på bestyrkta handlingar eller på bästa sätt använda system med underförstått godkännande. I direktivet anges också en ram för att främja friheten att tillfälligt tillhandahålla tjänster i en annan medlemsstat.
- (3) Enligt direktiv 2006/123/EG är medlemsstaterna skyldiga att införa och upprätthålla uppdaterade kontaktpunkter där en tjänsteleverantör som vill etablera sig eller tillhandahålla tjänster kan hitta all relevant information om krav som ska uppfyllas och elektroniska förfaranden för formaliteter, tillstånd och anmälningar som ska fullgöras. Kostsamma informationsproblem och svårigheter att fullgöra de nationella förfaranden på distans finns dock fortfarande kvar för tjänsteleverantörer, särskilt när det gäller sektorsrelaterade krav. Samarbetet mellan myndigheterna i olika medlemsstater bör i

¹⁵ EUT C [...], [...], s. [...].

¹⁶ EUT C [...], [...], s. [...].

¹⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (EUT L 376, 27.12.2006, s. 36).

princip ske via informationssystemet för den inre marknaden (nedan kallat *IMI*), en it-plattform för gränsöverskridande informationsutbyte och ömsesidigt bistånd enligt det direktivet. Trots att myndigheterna ibland har tvivel om lagligheten när det gäller en tjänsteleverantörs etablering i en annan medlemsstat, utnyttjas inte de möjligheter till samarbete som för närvarande erbjuds med IMI till sin fulla potential. Formaliteter i samband med tillstånd och anmälningar kräver ofta att handlingar ska lämnas in och översättas till betydande kostnader. Information om dessa hinder finns antingen inte tillgänglig på nätet eller är bristfällig, ofullständig, spridd och svår att tolka med hänsyn till de särskilda omständigheterna för en tjänsteleverantör som vill utvidga verksamheten över gränserna, eftersom de nationella reglerna ofta är inriktade på rent inhemska situationer. Tjänsteleverantörer riskerar ofta att behöva sända in uppgifter och handlingar igen.

- (4) Det finns fortfarande krav som gör det betungande och mindre attraktivt för tjänsteleverantörer att utvidga sin verksamhet på den inre marknaden, t.ex. mångfaldiga och olikartade tillståndssystem hos olika myndigheter, och som, när det gäller etablering, inte möjliggör ömsesidigt erkännande av villkor som redan är uppfyllda i andra medlemsstater eller som, när det gäller tillfälligt gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster, tillämpas oproportionerligt eller med omotiverade restriktioner. Följaktligen ställs tjänsteleverantörer inför många och oproportionerliga efterlevnadskostnader när de är verksamma över gränserna.
- (5) Den gränsöverskridande handeln och de gränsöverskridande investeringarna inom vissa företagstjänster och bygg- och anläggningstjänster är särskilt låga, vilket visar på en potential för bättre integrering av tjänstemarknaderna, och detta kan ha betydande negativa effekter för resten av ekonomin. Detta otillräckliga resultat leder till situationer där potentialen för ökad tillväxt och sysselsättning på den inre marknaden ännu inte utnyttjas fullt ut.
- (6) Det här direktivets syfte är att underlätta etablering och fri rörlighet för tjänster på den inre marknaden, och vidareutveckla och genomföra de allmänna principerna om etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla gränsöverskridande tjänster enligt artiklarna 49 och 56 i EUF-fördraget och i direktiv 2006/123/EG. Dess rättsliga grund bör vara artikel 53.1 i EUF-fördraget om etableringsfrihet och rätt att utöva verksamhet som egenföretagare, samt artikel 62 i EUF-fördraget som gör den rätten tillämplig på tjänster.
- (7) För att det ska bli enklare att starta och bedriva tjänsteverksamhet bygger det här direktivet på direktiv 2006/123/EG utan att dess bestämmelser ändras på något sätt. Det här direktivets tillämpningsområde är mer begränsat än tillämpningsområdet för direktiv 2006/123/EG. Det är särskilt inriktat på företagstjänster och bygg- och anläggningstjänster, där många hinder för gränsöverskridande verksamhet fortfarande kvarstår. Dessutom är gränsöverskridande handel och investeringar inom bygg- och anläggningstjänster och flera slag av företagstjänster låga, och bägge sektorerna har upplevt låg produktivitetstillväxt det senaste decenniet.
- (8) Alla frågor, verksamheter och områden som är undantagna från tillämpningsområdet för direktiv 2006/123/EG bör undantas från detta direktivs tillämpningsområde. Det här direktivet påverkar särskilt inte frågor, verksamheter och områden som härrör från beskattning, social trygghet och arbetsrätt, inbegripet alla rättsliga eller avtalsreglerade bestämmelser om anställningsvillkor, arbetsförhållanden, inbegripet hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, samt förhållandet mellan arbetsgivare och arbetstagare. Det här direktivet påverkar inte medlemsstaternas lagstiftning om social trygghet. Det här

direktivet påverkar inte heller tillämpningen av någon bestämmelse som följer av konkurrenslagstiftningen samt regler om lagval eller forum i enlighet med internationell privaträtt.

- (9) För konsekvensens skull bör eventuella konflikter mellan det här direktivet och övriga unionsrättsakter som reglerar specifika frågor rörande tillträde till eller utövande av en tjänsteverksamhet inom särskilda sektorer lösas på samma sätt som enligt artikel 3 i direktiv 2006/123/EG vid konflikter mellan det direktivet och andra akter, genom att de akterna tillämpas. Härav följer att bestämmelserna i det här direktivet inte kan åberopas för att motivera system med förhandstillstånd, system med förhandsanmälan eller etableringskrav som är förbjudna enligt andra unionsrättsakter om specifika aspekter av tillträde till eller utövande av en tjänsteverksamhet inom särskilda sektorer, såsom Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG¹⁸. Således påverkar det här direktivet inte heller på något sätt tjänsteleverantörernas skyldigheter i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG¹⁹ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/67/EU²⁰.
- (10) Det här direktivet förtydligar de villkor enligt vilka tjänsteleverantörer kan använda det europeiska elektroniska tjänstekort som införs genom förordning ...[tjänstekortsförordningen]..., ansvarsfördelningen mellan hem- och värdmedlemsstater samt vilka av hemmedlemsstatens åtgärder som en värdmedlemsstat bör godta. Det europeiska elektroniska tjänstekortet är en frivillig handling för tjänsteleverantören.
- (11) Det här direktivet innehåller också bestämmelser om ett europeiskt elektroniskt tjänstekort giltighet och skälen för att tillfälligt dra in eller återkalla det i hela Europeiska unionen. Om en tjänsteleverantör inte lagligen kan fortsätta att tillhandahålla sådana gränsöverskridande tjänster för vilka den ursprungligen ansökte om det europeiska elektroniska tjänstekortet, bör det tillfälligt dras in eller återkallas.
- (12) Det huvudsakliga syftet med det europeiska elektroniska tjänstekortet är att införa ett enhetligt och förenklat förfarande för tjänsteleverantörer som vill expandera sitt tillhandahållande av tjänster över gränserna på den inre marknaden. Det europeiska elektroniska tjänstekortet motsvarar ett elektroniskt certifikat som styrker att en tjänsteleverantör är lagligen etablerad i en medlemsstat (hemmedlemsstaten). De värdmedlemsstater dit en tjänsteleverantör vill expandera bör därför inte på kortinnehavare tillämpa sina system för förhandstillstånd eller anmälan enligt nationell rätt för att kontrollera tillträdet till eller utövandet av sådan tjänsteverksamhet som redan kontrollerats innan det europeiska elektroniska tjänstekortet utfärdades.
- (13) Det förfarande som införs genom det här direktivet har som mål att tillämpa de allmänna reglerna och principerna i direktiv 2006/123/EG på gränsöverskridande etablering och tillfälligt tillhandahållande av vissa tjänster.
- (14) Vissa krav och därtill hörande tillstånd och anmälningar som regleras i direktiv 2006/123/EG bör inte kontrolleras när ett europeiskt elektroniskt tjänstekort utfärdas,

¹⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden (EGT L 178, 17.7.2000, s. 1).

¹⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster (EGT L 18, 21.1.1997, s. 1).

²⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/67/EU av den 15 maj 2014 om tillämpning av direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden (IMI-förordningen) (EUT L 159, 28.5.2014, s.11).

med tanke på deras komplexitet eller involvering av tredje parter som inte på ett lämpligt sätt passar in i kortets enhetliga arbetsflöde. Det är fråga om urvalsförfaranden för beviljande av tillstånd i begränsat antal och kontroller av förhållandena på specifika platser, oavsett om det är fråga om platsen där tjänsterna faktiskt ska tillhandahållas eller platsen där tjänsteleverantören etablerar sin verksamhet. Av liknande skäl är det europeiska elektroniska tjänstekortet inte lämpligt för att hantera urvalsförfaranden för offentliga kontrakt, projekttävlingar eller koncessioner.

- (15) På samma sätt bör kontroller av tjänsteleverantörer som redan är föremål för annan övergripande unionslagstiftning förbli undantagna. Det är fråga om krav och kontroller som rör erkännande av yrkeskvalifikationer enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG²¹, även om de nämns i sektorsspecifik lagstiftning.
- (16) Dessutom bör kraven på tjänsteleverantörer som är bolag med begränsat ansvar att offentliggöra viss information om bolaget enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/101/EG²² och rådets direktiv 89/666/EEG²³, liksom alla krav och kontroller enligt nationella bolagsrättsliga regler om registrering av filialer till bolag som är registrerade i en annan medlemsstat, inte omfattas av förfarandet för det europeiska elektroniska tjänstekortet, eftersom det är avsett att hantera sektorsspecifika frågor inom ramen för direktiv 2006/123/EG.
- (17) Ett europeiskt elektroniskt tjänstekort har flera fördelar. Det styrker rättslig etablering i hemmedlemsstaten. Så länge som det europeiska elektroniska tjänstekortet är giltigt bör det utgöra ett giltigt bevis i hela unionen på rättslig etablering i hemmedlemsstaten för de tjänster som e-kortet avser. Det bör godtas som bevis även i inhemska sammanhang, på alla nivåer och i alla delar av den offentliga förvaltningen. Ett giltigt europeiskt elektroniskt tjänstekort innehåller uppgifter som ofta krävs i olika sammanhang, till exempel kontroller under eller efter tillhandahållandet av tjänster, tilldelning av ett offentligt kontrakt, en projekttävling eller en koncession, grundande av dotterbolag eller registrering av filialer enligt bolagsrätten samt registrering av tjänsteleverantören hos obligatoriska socialförsäkringssystem. Eftersom dessa uppgifter redan finns tillgängliga i ett giltigt europeiskt elektroniskt tjänstekort bör medlemsstaternas myndigheter inte begära dessa uppgifter från kortinnehavaren för sådana andra ändamål.
- (18) Dessutom bör inte medlemsstaterna få begära att innehavare av ett europeiskt elektroniskt tjänstekort ska fullgöra plikter avseende tillstånds- eller anmälningsförfaranden för tjänster innan de tillhandahåller tjänsterna. Medlemsstaterna bör inte helt eller delvis upprepa kontroller som redan genomförts vid utfärdandet av det europeiska elektroniska tjänstekortet när väl tjänster har börjat tillhandahållas i värdmedlemsstaten. Tillstånds- eller anmälningssystem, såsom de som härrör från beskattning, social trygghet och arbetsrätt, förblir tillämpliga eftersom sådana frågor inte ingår i det här direktivets tillämpningsområde. Kontroller,

²¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, 30.9.2005, s. 22).

²² Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/101/EG av den 16 september 2009 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 48 andra stycket i fördraget avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga inom gemenskapen (EUT L 258, 1.10.2009, s. 11).

²³ Rådets elfte direktiv 89/666/EEG av den 21 december 1989 om krav på offentlighet i filialer som har öppnats i en medlemsstat av vissa typer av bolag som lyder under lagstiftningen i en annan stat (EUT L 395, 30.12.1989, s. 36).

inspektioner och utredningar i efterhand som inleds av de behöriga myndigheterna bör dock förbli tillåtna för att kontrollera tillhandahållandet av tjänster, i likhet med vad som nu gäller enligt unionsrätten. Om sådana kontroller visar på allvarliga överträdelser av krav som gäller i en värdmedlemsstat, bör det kunna leda till att det europeiska elektroniska tjänstekortet dras in tillfälligt eller återkallas.

- (19) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/55/EU av den 20 november 2013²⁴ infördes en rättslig ram för det europeiska yrkeskortet, som är avsett att ge yrkesutövare som erhåller kortet rätten att utöva samma yrke för vilket de redan är etablerade i en medlemsstat (hemmedlemsstaten) i en annan medlemsstat (värdmedlemsstaten), antingen tillfälligt eller genom en sekundär etablering. Då det europeiska elektroniska tjänstekortet är ett förfarande som är avsett för ett brett spektrum av tjänster och inte berör frågor i samband med yrkeskvalifikationer, bör det därför inte vara tillämpligt för sådana tjänster för vilket ett särskilt europeiskt yrkeskort införts, utom om sektorsspecifika krav och kontroll av sådana krav som inte är relaterade till erkännande av yrkeskvalifikationer gäller för sekundär etablering inom ett visst yrke.
- (20) För att samla åtgärder och beslut inom en medlemsstat och underlätta samarbetet mellan de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaterna och värdmedlemsstaterna, bör en samordnande myndighet i hemmedlemsstaten och i värdmedlemsstaten ha det slutliga ansvaret för att hantera frågor med anknytning till det europeiska elektroniska tjänstekortet, och därför samordna inlägg från olika nationella behöriga myndigheter och fungera som kontaktpunkt med sina motsvarigheter i andra medlemsstater. Ansökan om ett europeiskt elektroniskt tjänstekort bör därför lämnas till hemmedlemsstatens samordnande myndighet.
- (21) Två sorters europeiska elektroniska tjänstekort erbjuds till tjänsteleverantörerna: ett enklare förfarande för tillfälligt gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster i andra medlemsstater, där man väsentligen kontrollerar tidigare etablering i hemmedlemsstaten och ger värdmedlemsstaten enbart möjlighet att invända mot tillfälligt gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster av tvingande skäl av allmänt intresse, och ett mer komplext förfarande för värdmedlemsstatens kontroll av näringsverksamhet på dess territorium på obestämd tid genom sekundär etablering i form av filialer, agenturer eller kontor, för att med ett förenklat arbetsflöde se till att ömsesidigt erkännande tillämpas korrekt och utan dröjsmål.
- (22) Det europeiska elektroniska tjänstekortet är tillgängligt för tjänsteleverantörer som redan är etablerade i en medlemsstat. Visserligen bör dotterbolag till företag från tredjeländer kunna ansöka om europeiskt elektroniskt tjänstekort, men sådana företags filialer, agenturer eller kontor bör inte kunna det, i enlighet med artikel 48 i EUF-fördraget där etableringsfrihet och fri rörlighet för tjänster förbehålls bolag som bildats i överensstämmelse med en medlemsstats lagstiftning och som har sitt säte, sitt huvudkontor eller sin huvudsakliga verksamhet inom unionen.
- (23) Det europeiska elektroniska tjänstekortet för sekundär etablering bör medge att tjänster tillhandahålls i värdmedlemsstaten genom filialer och agenturer men även alla former av kontor på dess territorium. I samband med det europeiska elektroniska tjänstekortet bör dock inte sekundär etablering omfatta tillhandahållande av tjänster i

²⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/55/EU av den 20 november 2013 om ändring av direktiv 2005/36/EG om erkännande av yrkeskvalifikationer och förordning (EU) nr 1024/2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden (IMI-förordningen) (EUT L 354, 28.12.2013, s.132).

värdmedlemsstaten genom dotterbolag till företag som är etablerade i hemmedlemsstaten. Det förhållande att ett dotterbolag är en separat juridisk person kräver mer omfattande kontroller än kontroller vid tillhandahållande av tjänster genom en filial, en agentur eller ett kontor som inte är juridisk person. Förfarandet med det europeiska elektroniska tjänstekortet är inte lämpligt för sådana komplexa kontroller.

- (24) Hemmedlemsstatens samordnande myndighet bör när den tar emot en ansökan om ett europeiskt elektroniskt tjänstekort fylla i den och kontrollera uppgifterna i den, för att korrekt visa att tjänsteleverantören är etablerad i hemmedlemsstaten och beskriva tjänsteleverantörens förhållanden på ett sätt som gör att värdmedlemsstatens myndigheter kan genomföra sina egna kontroller. Passivitet från sökandens sida bör leda till att förfarandet vilar, medan passivitet av hemmedlemsstatens myndigheter bör ge möjlighet till rättslig gottgörelse.
- (25) För att säkerställa ett enhetligt genomförande av detta direktiv i fråga om tekniska aspekter av handläggning och behandling av ansökningar om europeiska elektroniska tjänstekort, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011²⁵. I dessa genomföranderegler bör det fastställas att en ansökan om europeiskt elektroniskt tjänstekort automatiskt annulleras om förfarandet vilar under en avsevärd tid på grund av sökandens passivitet.
- (26) Värdmedlemsstatens samordnande myndighet bör skapa klarhet i vilka krav som gäller en inkommande tjänsteleverantör, med beaktande av att denne redan är etablerad i en annan medlemsstat. Värdmedlemsstatens samordnande myndighet bör se till att tjänsteleverantören känner till vilka krav som gäller för tillhandahållandet av tjänster i värdmedlemsstaten, inbegripet sådana som gäller när det europeiska elektroniska tjänstekortet har utfärdats. Vid etablering, dvs. tillhandahållande av tjänster genom filialer, agenturer eller kontor, tjänar det ett annat syfte att värdmedlemsstatens samordnande myndighet anger tillämpliga krav: den samordnande myndigheten förtecknar de krav som den inkommande tjänsteleverantören är ålagd att styrka att den uppfyller innan kortet kan utfärdas.
- (27) Om en värdmedlemsstat har infört en heltäckande och uppdaterad databas hos sin gemensamma kontaktpunkt kan dess samordnande myndighet vid förfarandet med det europeiska elektroniska tjänstekortet helt enkelt hänvisa till den webbsida från vilken informationen kan hämtas.
- (28) Ett europeiskt elektroniskt tjänstekort bör inte ändra de nuvarande reglerna enligt direktiv 2006/123/EG och annan berörd unionslagstiftning, där det finns grundläggande villkor som en tjänsteleverantör behöver uppfylla före tillhandahållande av tjänster i värdmedlemsstaten. Värdmedlemsstaterna bör därför, i enlighet med gällande unionsrätt, beakta huruvida inkommande tjänsteleverantörer efterlever deras egna krav, innan tjänsteleverantörerna får börja tillhandahålla tjänster på deras territorium. I förfarandet för utfärdande av ett europeiskt elektroniskt tjänstekort bör därför ett lämpligt utrymme ges för värdmedlemsstatens kontroll både av tillfälligt gränsöverskridande tillhandahållande och av etablering.
- (29) Vid tillfälligt tillhandahållande av gränsöverskridande tjänster bör värdmedlemsstaterna, eftersom artikel 16 i direktiv 2006/123/EG medger krav för de

²⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

tjänster som det här direktivet omfattar, få invända mot hemmedlemsstatens utfärdande av ett europeiskt elektroniskt tjänstekort i sådana fall där sökandens omständigheter medför verkliga och tillräckligt allvarliga hot för allmänintressen som avser allmän ordning, folkhälsa, allmän säkerhet eller miljöskydd på ett sätt som inte på ett lämpligt sätt och i tillräckligt hög grad kan åtgärdas av krav och kontroller efter det att tjänsterna börjar tillhandahållas. Så bör vara fallet när ett system med förhandstillstånd eller förhandsanmälan för tillfälligt tillhandahållande av tjänster gäller, och har motiverats på ett proportionerligt sätt med något av de fyra tvingande allmänintressen som anges i artikel 16 i direktiv 2006/123/EG och när de villkor som sökanden uppfyller i sin hemmedlemsstat inte kan anses likvärdiga med värdmedlemsstatens vid beviljandet av förhandstillståndet. Medlemsstaternas möjligheter och behörigheter enligt artikel 16 i direktiv 2006/123/EG är tillämpliga i samband med utfärdandet av europeiska elektroniska tjänstekort.

- (30) IMI bör göra det möjligt för kommissionen att få kännedom om värdmedlemsstaternas invändningar före utgången av ett förfarande avseende europeiskt elektroniskt tjänstekort för tillfälligt gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster inom förfaranden för förhandstillstånd eller förhandsanmälan som även bör ha anmälts enligt direktiv[anmälningsdirektiv]..... Dessa upplysningar om den faktiska tillämpningen av de anmälda tillståndsförfarandena kan föranleda kommissionen att inleda efterlevnadskontroller eller utredningar. Detta påverkar inte sökandenas rättigheter att inge klagomål till kommissionen om förmodade överträdelser av unionslagstiftningen i fråga om ärendet.
- (31) I fråga om etablering bör medlemsstaterna kunna tillämpa sina egna krav på dem som ansöker om europeiskt elektroniskt tjänstekort, på ett icke-diskriminerade sätt som motiveras med tvingande allmänintressen och är proportionerliga i enlighet med direktiv 2006/123/EG och annan berörd unionslagstiftning. Hänsyn bör tas till sektorsspecifik unionslagstiftning om vissa tjänster som omfattas av det här direktivet, såsom resetjänster enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2302²⁶ och tjänster för installation av energirelaterade byggelement enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU²⁷, i den mån kontrollerna inte avser erkännande av yrkeskvalifikationer enligt direktiv 2005/36/EG.
- (32) En viktig del av denna bedömning bör vara likvärdigheten mellan värdmedlemsstatens krav och de krav i hemmedlemsstaten som sökanden redan uppfyller. För att underlätta bedömningen av om kraven i hem- och värdmedlemsstaten är likvärdiga, bör sökanden, om värdmedlemsstatens myndigheter tillkännager sin avsikt att avslå ansökan om europeiskt elektroniskt tjänstekort för etablering, ha en ny möjlighet att visa att den uppfyller de krav för förhandstillstånd eller förhandsanmälan på vilka värdmedlemsstatens myndigheter grundar sitt beslut att avslå ansökan, inbegripet sådana krav som sökanden är föremål för i sin hemmedlemsstat och som den anser likvärdiga.
- (33) Värdmedlemsstaterna bör få begära förtydliganden eller kompletterande upplysningar från hemmedlemsstaten innan ett europeiskt elektroniskt tjänstekort utfärdas, om det

²⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2302 av den 25 november 2015 om paketresor och sammanlänkade researrangemang, om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU samt om upphävande av rådets direktiv 90/314/EEG (EUT L 326, 11.12.2015, s. 1).

²⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG (EUT L 315, 14.11.2012, s. 1).

är relevant för bedömningen av om det finns ett motiverat och proportionerligt behov av att invända mot att sökanden tillfälligt tillhandahåller tjänster på deras territorium, eller i fråga om etablering bedöma hur många regleringsfrågor som redan lösts på lämpligt sätt genom att sökanden uppfyller hemmedlemsstatens krav. Med tiden förväntas medlemsstaterna få bättre kännedom om varandras regelverk på de områden som det europeiska elektroniska tjänstekortet omfattar, vilket torde medge starkt ömsesidigt förtroende och därigenom leda till snabbare bedömning till fördel för sökandena.

- (34) För att fastställa förfarandet för att begära sådana uppgifter bör kommissionen ges befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget i syfte att föreskriva arbetsflödet i förfarandet och dess inverkan på tidsfrister för beslut som ska fattas i samband med utfärdande av europeiska elektroniska tjänstekort. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, även på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016. För att säkerställa ett likvärdigt deltagande i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (35) Världmedlemsstaten bör inte längre kontrollera huruvida den som ansöker om europeiskt elektroniskt tjänstekort är lagligen etablerad i en annan medlemsstat. Den bör inte heller ifrågasätta riktigheten och giltigheten i de uppgifter och handlingar som ingår i en ansökan, när de väl har godkänts av hemmedlemsstatens samordnande myndighet. Omvänt bör hemmedlemsstatens samordnande myndighet inte bedöma huruvida den utfärdar ett europeiskt elektroniskt tjänstekort för tillfälligt tillhandahållande av gränsöverskridande tjänster på grundval av att tjänsteleverantören uppfyller världmedlemsstatens krav, utan fatta sitt beslut enbart med ledning av huruvida sökanden är lagligen etablerad för tillhandahållande av den aktuella tjänsten på dess territorium när beslutet om utfärdande fattas.
- (36) Relevanta åtgärder och beslut av de samordnande myndigheter som är involverade i förfarandet för utfärdande av europeiskt elektroniskt tjänstekort, i både hemmedlemsstaten och världmedlemsstaten, bör kunna bli föremål för rättslig prövning i enlighet med nationell rätt. Detta bör inbegripa lämpliga rättsmedel om hemmedlemsstatens samordnande myndighet underlåter att agera i förfarandet för utfärdande av europeiskt elektroniskt tjänstekort.
- (37) Innan ett europeiskt elektroniskt tjänstekort utfärdas bör en världmedlemsstat få åberopa legitima politiska överväganden. För att möjliggöra en enkel och snabb handläggning bör dock principen om underförstått godkännande iakttas när europeiska elektroniska tjänstekort utfärdas. Det är den allmänna princip som införs i direktiv 2006/123/EG. Genom en varning om ett kommande underförstått godkännande och en förlängning av tidsfristerna med två veckor bör världmedlemsstaten ha lämplig tid och möjlighet att behandla ansökningar om europeiska elektroniska tjänstekort. Utebliven information från världmedlemsstaten om tillämpliga krav bör heller inte hindra att ett europeiskt elektroniskt tjänstekort utfärdas automatiskt.
- (38) Tjänsteleverantörerna bör inte vara skyldiga att lämna uppgifter och handlingar som redan finns hos andra myndigheter i hemmedlemsstaten, oavsett förvaltningsnivå eller indelningar. Så bör också vara fallet när sammankopplingar mellan nationella register (t.ex. centrala register, handelsregister och bolagsregister enligt direktiv 2009/101/EG

eller insolvensregister enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848⁽²⁸⁾ låter hemmedlemsstatens myndigheter hämta uppgifter och handlingar från andra medlemsstater. När personuppgifter behandlas enligt det här direktivet bör reglerna om skydd av personuppgifter i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG⁽²⁹⁾ [, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679⁽³⁰⁾] och nationell lagstiftning iakttas.

- (39) En tjänsteleverantör bör kunna ansöka om europeiskt elektroniskt tjänstekort i sin hemmedlemsstat och få ansökan bedömd av värdmedlemsstaten med avseende på de krav som gäller för att tillhandahålla tjänster via en filial i värdmedlemsstaten, innan sökanden behöver ansöka om registrering av filialen i värdmedlemsstaten. Sökanden kan på så sätt vara säker på vilka sektorsspecifika krav som gäller och se till att den följer kraven på ett sätt som är tillfredsställande för värdmedlemsstaten, innan den lägger ned tid och resurser på att ansöka om registrering av en filial i värdmedlemsstaten av bolagsrättsliga skäl. Samtidigt behöver sökanden följa nationella bolagsrättsliga regler om registrering av filialer för tillhandahållande av tjänster i enlighet med unionslagstiftningen.
- (40) Ett europeiskt elektroniskt tjänstekort bör möjliggöra att tjänster tillhandahålls på hela värdmedlemsstatens territorium. När en tjänsteleverantör etablerat sig i en medlemsstat med en filial, en agentur eller ett kontor bör den i princip inte vara skyldig att ansöka om ett nytt kort för att expandera sitt tillhandahållande av tjänster som redan omfattas av det befintliga kortet på den inhemska marknaden genom ytterligare filialer, agenturer eller kontor. Som uttryckligen sägs i direktiv 2006/123/EG kan det dock vara motiverat med tillstånd för de enskilda filialerna, agenturerna eller kontoren av tvingande hänsyn till allmänintresset. I sådana fall bör tjänsteleverantörerna kunna fortsätta att ha möjlighet att antingen expandera verksamheten på den inhemska marknaden genom att få tillstånd enligt nationell rätt eller ansöka om fler europeiska elektroniska tjänstekort för de ytterligare filialerna, agenturerna eller kontoren.
- (41) Det här direktivet bör inte påverka ansvarsfördelningen mellan regionala eller lokala myndigheter i medlemsstaterna, inbegripet regionalt och lokalt självstyre. Det kan dock bli nödvändigt med förvaltningssamarbete mellan olika nationella myndigheter inom stränga tidsfrister för att fullgöra de skyldigheter som föreskrivs i direktivet. För att hjälpa medlemsstaterna att fullgöra sina skyldigheter och med tanke på att många av dem har en decentraliserad struktur, kan IMI också användas som redskap för praktiskt informationsutbyte och ömsesidigt bistånd mellan de behöriga myndigheterna inom en medlemsstat, utan att det påverkar andra lösningar som medlemsstaterna har infört.
- (42) Ett europeiskt elektroniskt tjänstekort bör vara giltigt på obestämd tid, utan att det i fråga om tillfälligt gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster påverkar tillämpningen av undantag i enskilda fall i enlighet med direktiv 2006/123/EG.

²⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 av den 20 maj 2015 om insolvensförfaranden (EUT L 141, 5.6.2016, s. 19).

²⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

³⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

- (43) Ett europeiskt elektroniskt tjänstekort bör dock dras in tillfälligt av den utfärdande samordnande myndigheten, om tjänsteleverantören tillfälligt är förbjuden att tillhandahålla de aktuella tjänsterna. Indragningen bör gälla lika länge som förbudet. Ett europeiskt elektroniskt tjänstekort bör återkallas av den utfärdande samordnande myndigheten om förutsättningarna för dess utfärdande eller giltighet, vilket lagligt tillhandahållande av tjänsterna i värdmedlemsstaten tyder på, inte längre föreligger. Ett slutgiltigt beslut där det fastslås att en kortinnehavare felaktigt utgett sig för att vara tjänsteleverantör och enligt hem- eller värdmedlemsstatens nationella lagstiftning är att betrakta som arbetstagare, bör leda till att det aktuella europeiska elektroniska tjänstekortet återkallas. På liknande sätt bör användning av bedrägliga, oriktiga eller förfalskade uppgifter eller handlingar i samband med utfärdande av europeiska elektroniska tjänstekort påverka kortets giltighet.
- (44) Förvaltningssamarbete mellan myndigheterna i hem- och värdmedlemsstaterna bör garantera att villkoren för ett tidigare utfärdat europeiskt elektroniskt tjänstekorts giltighet iakttas. För att ytterligare säkerställa att inga europeiska elektroniska tjänstekort ger en felaktig bild av innehavaren vid någon tidpunkt, bör innehavaren och de behöriga myndigheterna vara skyldiga att informera den samordnande myndighet som utfärdat det om alla ändringar av innehavarens omständigheter som kan påverka kortets giltighet.
- (45) Innan den behöriga samordnande myndigheten beslutar om att tillfälligt dra in eller att återkalla det europeiska elektroniska tjänstekortet bör den i samtliga fall höra kortinnehavaren, och alla beslut bör vara motiverade och möjliga att överklaga i enlighet med tillämplig nationell rätt i den medlemsstat som utfärdat det. Interimistiska åtgärder som kan leda till förfaranden för tillfällig indragning eller återkallande av ett europeiskt elektroniskt tjänstekort bör vara tillåtna, och kopplingar till varningar enligt direktiv 2006/123/EG bör nämnas.
- (46) För att säkerställa ett enhetligt genomförande av detta direktiv i fråga om tekniska aspekter av handläggning av tillfälliga indragningar, återkallelser och annulleringar av europeiska elektroniska tjänstekort, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011.
- (47) Tillämpningen av detta direktiv bör övervakas och utvärderas för att man ska kunna fastställa dess effekt på kostnaderna för utökad gränsöverskridande verksamhet, särskilt för tjänsteleverantörer, på konsumenternas uppfattning om sådana tjänsteleverantörer och särskilt innehavare av europeiska elektroniska tjänstekort, samt på konkurrensen, priserna och tjänsternas kvalitet. Verkan av bestämmelserna i detta direktiv bör utvärderas regelbundet, särskilt för att bedöma huruvida det vore lämpligt att införa ett europeiskt elektroniskt tjänstekort för andra tjänster. Denna övervakning kommer att ske i samarbete med medlemsstaterna, arbetsmarknadens parter och andra berörda parter.
- (48) Eftersom målen för detta direktiv, på grund av att medlemsstaternas metoder för att kontrollera vissa tjänster är komplexa och inte överensstämmer med varandra, inte i tillräcklig grad kan uppnås av medlemsstaterna utan är lättare att uppnå på unionsnivå med hjälp av intensifierad administrativ samordning i unionen, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

- (49) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Genom införandet av den rättsliga och operativa ramen för europeiska elektroniska tjänstekort och samordning av några krav rörande etableringsfrihet och tillhandahållande av vissa tjänster, syftar detta direktiv framför allt till att främja etableringsrätten och rätten att tillhandahålla tjänster i alla medlemsstater, att förhindra varje form av diskriminering på grund av nationalitet och att säkerställa ett opartiskt, rättvist och rimligt snabbt förfarande i enlighet med artiklarna 15, 21 och 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, samtidigt som full respekt för skyddet av personuppgifter, även i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001³¹, direktiv 95/46/EG [och förordning (EU) nr 2016/679], och med hänsyn till den risk för missbruk av rättigheter som anges i artikel 8 respektive 54 i stadgan.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs den rättsliga och operativa ramen för det europeiska elektroniska tjänstekort som införs genom förordning[tjänstekortsförordningen].....

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv gäller de tjänster som förtecknas i bilagan.
2. Detta direktiv påverkar inte de frågor som nämns i artikel 1.2–1.7 i direktiv 2006/123/EG.

Det ska inte tillämpas på de verksamheter och områden som nämns i artikel 2.2 och 2.3 i direktiv 2006/123/EG.

3. Om bestämmelserna i detta direktiv strider mot en bestämmelse i en annan unionsakt som reglerar specifika frågor rörande tillträde till och utövande av en tjänsteverksamhet inom särskilda sektorer eller för särskilda yrken, ska bestämmelsen i den andra unionsakten ges företräde och tillämpas på dessa särskilda sektorer eller yrken.

Detta direktiv ska inte påverka arbetstagares rättigheter, tjänsteleverantörers skyldigheter och relaterade kontroller i medlemsstaterna enligt direktiven 96/71/EG och 2014/67/EU.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

³¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

1. *hemmedlemsstat*: den medlemsstat till vilken en tjänsteleverantör har gjort en ansökan om ett europeiskt elektroniskt tjänstekort.
2. *värmedlemsstat*: den medlemsstat som en tjänsteleverantör har förklarat sin avsikt att tillhandahålla tjänster i med ett europeiskt elektroniskt tjänstekort.
3. *krav*: ett krav enligt definitionen i artikel 4.7 i direktiv 2006/123/EG.
4. *samordnande myndighet*: myndighet som utsetts i enlighet med artikel 17 i förordning[tjänstekortsförordningen].....
5. *behörig myndighet*: har någon av följande betydelser utan att det påverkar tillämpningen av artikel 16.5 tredje stycket:
 - a) En behörig myndighet enligt definitionen i artikel 4.9 i direktiv 2006/123/EG.
 - b) En behörig myndighet enligt definitionen i artikel 3.1 d i direktiv 2005/36/EG.
 - c) En myndighet eller ett organ med ansvar för ett centralt register, handelsregister eller bolagsregister i en medlemsstat.
 - d) En skattemyndighet i en medlemsstat.
6. *offentligt kontrakt*: ett kontrakt enligt definitionen i artikel 2.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU³².
7. *projektävling*: en projektävling enligt definitionen i artikel 2.21 i direktiv 2014/24/EU.
8. *koncession*: en koncession enligt definitionen i artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU³³.
9. *tillståndsförfarande*: ett tillståndsförfarande enligt definitionen i artikel 4.6 i direktiv 2006/123/EG.
10. *tjänst*: en tjänst enligt definitionen i artikel 4.1 i direktiv 2006/123/EG.
11. *tjänsteleverantör*: en tjänsteleverantör enligt definitionen i artikel 4.2 i direktiv 2006/123/EG.
12. *etableringsmedlemsstat*: en etableringsmedlemsstat enligt definitionen i artikel 4.4 i direktiv 2006/123/EG.
13. *etablering*: etablering enligt definitionen i artikel 4.5 i direktiv 2006/123/EG.
14. *anmälningssystem*: ett förfarande enligt vilket en tjänsteleverantör är skyldig att till en behörig myndighet tillhandahålla uppgifter eller lämna in handlingar som rör tillgång till eller utövande av en tjänsteverksamhet utan att det behövs ett formellt eller underförstått beslut från den myndigheten.

³² Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65).

³³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 26 februari 2014 om tilldelning av koncessioner (EUT L 94, 28.3.2014, s. 1).

KAPITEL II

DET EUROPEISKA ELEKTRONISKA TJÄNSTEKORTET

Artikel 4

Ett europeiskt elektroniskt tjänstekort som bevis på etablering

Medlemsstaterna ska godta ett giltigt europeiskt elektroniskt tjänstekort som bevis på att innehavaren är etablerad i sin hemmedlemsstat och där har rätt att tillhandahålla de tjänster som kortet omfattar.

Artikel 5

Verkan av ett europeiskt elektroniskt tjänstekort i värdmedlemsstaten

1. En värdmedlemsstat får inte ålägga innehavaren av ett tidigare utfärdat europeiskt elektroniskt tjänstekort något system med förhandstillstånd eller förhandsanmälan eller något etableringskrav för tillfälligt gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster som ett villkor för sådant tillhandahållande av tjänster på dess territorium.
2. En värdmedlemsstat får inte ålägga innehavaren av ett tidigare utfärdat europeiskt elektroniskt tjänstekort för etablering något system med förhandstillstånd eller förhandsanmälan som ett villkor för etablering på dess territorium genom en filial, en agentur eller ett kontor på dess territorium.
3. En värdmedlemsstat ska avstå från att ålägga innehavaren av ett tidigare utfärdat europeiskt elektroniskt tjänstekort, vars regeluppfyllande har verifierats eller anses ha verifierats enligt artiklarna 11–13, andra krav än dem som anges i punkterna 1 och 2.
4. Punkterna 1, 2 och 3 påverkar inte
 - i) krav som åläggs tjänsteleverantörer i samband med förfaranden för urval av sökande för tillståndsförfaranden som är begränsade i antal i enlighet med unionslagstiftningen,
 - ii) krav och andra skyldigheter, förbud, villkor eller begränsningar som åläggs tjänsteleverantörer i samband med förfaranden för urval av sökande för tillhandahållande av tjänster enligt ett offentligt kontrakt, en projekttävling eller en koncession,
 - iii) tillståndsförfaranden, anmälningssystem eller krav som gäller villkor som specifikt rör den plats där tjänsten tillhandahålls eller den plats där tjänsteleverantören är etablerad,
 - iv) krav avseende erkännande av yrkeskvalifikationer enligt artiklarna 4 och 4f i direktiv 2005/36/EG,
 - v) krav på offentliggörande enligt artikel 2 i direktiv 2009/101/EG och artikel 2 i direktiv 89/666/EEG eller skyldigheter, förbud, villkor eller begränsningar som åläggs genom nationella bolagsrättsliga regler om registrering av filialer till bolag som är registrerade i en annan medlemsstat.
5. Punkterna 1, 2 och 3 påverkar inte rapporteringsskyldigheter som innehavaren av ett europeiskt elektroniskt tjänstekort har eller behöriga myndigheters utförande av kontroller, inspektioner eller utredningar medan tjänsten tillhandahålls, i enlighet med unionslagstiftningen.

Artikel 6

Användning av uppgifter som ingår i det europeiska elektroniska tjänstekortet

Myndigheterna i medlemsstaterna får inte, i samband med några förfaranden eller formaliteter som åläggs en tjänsteleverantör på deras territorier och i enlighet med bestämmelserna om skydd av personuppgifter som föreskrivs i direktiv 95/46/EG [förordning (EU) 2016/679] och i nationell lagstiftning, kräva att innehavaren av ett europeiskt elektroniskt tjänstekort tillhandahåller några uppgifter som redan ingår i kortet, däribland för

- i) tilldelning av ett offentligt kontrakt, en projekttävling eller en koncession,
- ii) grundande av dotterbolag eller registrering av filialer enligt bolagsrätten,
- iii) registrering i obligatoriska socialförsäkringssystem.

Artikel 7

Det europeiska elektroniska tjänstekortets giltighet

1. Ett europeiskt elektroniskt tjänstekort för tillfälligt gränsöverskridande tillhandahållande av de tjänster som kortet omfattar ska vara giltigt på hela värdmedlemsstatens territorium.

Ett europeiskt elektroniskt tjänstekort för etablering ska vara giltigt för den tjänsteverksamhet som det aktuella kortet omfattar på hela värdmedlemsstatens territorium genom en eller flera filialer, agenturer eller kontor som ligger på denna medlemsstats territorium, förutom i de fall då det i enlighet med artikel 10.4 i direktiv 2006/123/EG är motiverat med tillstånd för varje ytterligare filial, agentur eller kontor.

Detta ska inte påverka den skyldighet som innehavaren av kortet har att efterleva skyldigheter, förbud, villkor och begränsningar enligt nationella bolagsrättsliga regler om registrering av en filial för att kunna tillhandahålla tjänster genom en sådan filial.

2. Ett europeiskt elektroniskt tjänstekort ska ha obegränsad giltighet, såvida det inte dras in tillfälligt, återkallas eller annulleras enligt artiklarna 15–17.

Detta ska inte påverka åtgärder som vidtas i enlighet med artikel 18 i direktiv 2006/123/EG.

KAPITEL III

SYSTEMET FÖR DET EUROPEISKA ELEKTRONISKA TJÄNSTEKORTET

Artikel 8

Ansökan om ett europeiskt elektroniskt tjänstekort

Medlemsstaterna ska säkerställa att tjänsteleverantörer som är etablerade på en medlemsstats territorium ska ha rätt att lämna in en ansökan om ett europeiskt elektroniskt tjänstekort till den samordnande myndigheten i samma medlemsstat.

Ansökan ska bestå av de uppgifter och styrkande handlingar som föreskrivs i artiklarna 4 och 5 i förordning[tjänstekortsförordningen].....

Artikel 9

Berättigande

1. De som tillhandahåller tjänster för vilka det har införts ett europeiskt yrkeskort för temporärt och tillfälligt tillhandahållande av tjänster i enlighet med direktiv 2005/36/EG ska inte vara berättigade till ett europeiskt elektroniskt tjänstekort för tillhandahållande av tillfälligt gränsöverskridande tjänster.
2. De som tillhandahåller tjänster för vilka det har införts ett europeiskt yrkeskort för etablering i enlighet med direktiv 2005/36/EG ska inte vara berättigade till ett europeiskt elektroniskt tjänstekort för etablering. Dessa tjänsteleverantörer ska vara berättigade till ett europeiskt elektroniskt tjänstekort när det gäller de krav och bestämmelser som det hänvisas till i artikel 4a.5 andra stycket i direktiv 2005/36/EG.

Artikel 10

Medlemsstaternas rätt att åberopa tvingande hänsyn till allmänintresset

När medlemsstaterna bedömer ansökningar om ett europeiskt elektroniskt tjänstekort ska de behålla rätten att åberopa sådana tvingande hänsyn till allmänintresset som erkänns i direktiv 2006/123/EG, i synnerhet artikel 16, eller i andra unionsrättsakter.

Artikel 11

Hemmedlemsstatens bedömning av ansökan

1. När hemmedlemsstatens samordnande myndighet har mottagit en ansökan om ett europeiskt elektroniskt tjänstekort ska den inom en vecka göra följande:
 - a) Pröva ansökan.
 - b) Kontrollera att de uppgifter som har lämnats är kompletta och korrekta.
 - c) Kontrollera om europeiska elektroniska tjänstekort som utfärdats i andra hemmedlemsstater till samma tjänsteleverantör för samma tjänsteverksamhet har återkallats eller annullerats, eller att annullering har begärts så att de aktuella korten kan bytas ut mot det kort som ansökan avser.
 - d) Kontrollera eventuella åtföljande handlingars innehåll och giltighet, för att påvisa efterlevnad av de krav för tillhandahållande av tjänster som gäller för sökanden i hemmedlemsstaten.
 - e) Vid behov begära att sökanden kompletterar uppgifterna i ansökan.
 - f) Fylla i ansökningsformuläret med de uppgifter som erhållits i enlighet med artikel 14.2.
 - g) Överföra eventuella nödvändiga handlingar som erhållits i enlighet med artikel 14.2 till den elektroniska plattform där standardformuläret för ansökan finns.

Om hemmedlemsstatens samordnande myndighet begär att sökanden kompletterar uppgifterna i ansökan skjuts tidsfristen upp tills uppgifterna har tillhandahållits.
2. När hemmedlemsstatens samordnande myndighet har utfört de uppgifter som anges i punkt 1 ska den utan dröjsmål skicka ansökan till värdmedlemsstatens samordnande myndighet, och underrätta sökanden om detta.
3. Hemmedlemsstatens samordnande myndighets beslut och åtgärder, som meddelas sökanden genom den elektroniska plattform där standardformuläret för ansökan

finns, eller avsaknaden av ett beslut eller åtgärder inom tidsfristen, ska kunna överklagas enligt hemmedlemsstatens nationella lagstiftning.

4. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta tekniska bestämmelser för hantering och behandling av ansökningar. Dessa bestämmelser ska innehålla tidsfrister för när ansökan ska gå ut på grund av sökandens passivitet.

Genomförandeakterna ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 19.2.

Artikel 12

Värdmedlemsstatens bedömning av ansökan om ett europeiskt elektroniskt tjänstekort för tillhandahållande av tillfälligt gränsöverskridande tjänster

1. När värdmedlemsstatens samordnande myndighet har mottagit ansökan ska den inom två veckor pröva den och upplysa sökanden och hemmedlemsstaten om eventuella krav som gäller för tillfälligt gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster enligt värdmedlemsstatens lagstiftning med undantag för dem som avses i artikel 5.4. I linje med medlemsstaternas rättigheter enligt artikel 10 får värdmedlemsstatens samordnande myndighet inom samma tidsfrist besluta att invända mot hemmedlemsstatens samordnande myndighets utfärdande av det europeiska elektroniska tjänstekortet, om den kan påvisa att tillämpningen av ett system med förhandstillstånd eller förhandsanmälan eller krav på sökanden är motiverad av tvingande hänsyn till allmänintresset i enlighet med artikel 16 i direktiv 2006/123/EG eller tillåts i enlighet med andra unionsrättsakter.

Värdmedlemsstaten ska i bedömningen ta vederbörlig hänsyn till de krav som sökanden redan uppfyller i sin hemmedlemsstat. För att värdmedlemsstatens samordnande myndighet ska kunna göra bedömningen ska den ha rätt att inom ovannämnda tidsfrist från hemmedlemsstaten eller sökanden begära nödvändiga förtydliganden eller kompletterande uppgifter som ännu inte finns med i ansökan. I så fall skjuts den tidsfrist som anges i denna punkt upp tills de begärda förtydligandena eller kompletterande uppgifterna har lämnats. Förfarandet för att begära förtydliganden eller kompletterande uppgifter ska anges i de delegerade akter som avses i punkt 4.

En invändning mot beviljande av ett europeiskt elektroniskt tjänstekort får inte grunda sig på bristande efterlevnad av något av de krav som anges i artikel 5.5. Kommissionen ska via IMI ha tillgång till värdmedlemsstatens samordnande myndighets beslut om invändning.

2. Om värdmedlemsstatens samordnande myndighet inte reagerar inom den tidsfrist som anges i punkt 1 ska, med hänsyn tagen till medlemsstaternas rättigheter enligt artikel 10, den tidsfristen automatiskt förlängas med ytterligare två veckor, och via den elektroniska plattform där ansökan gjordes ska det utfärdas en varning till värdmedlemsstatens samordnande myndighet om att om den inte reagerar betyder det att det inte finns någon invändning mot att det utfärdas ett europeiskt elektroniskt tjänstekort till sökanden.
3. Om värdmedlemsstaten inte invänder i enlighet med punkt 1 ska hemmedlemsstatens samordnande myndighet utfärda det europeiska elektroniska tjänstekortet utan dröjsmål vid utgången av den förlängda tidsfrist som tillämpningen av punkt 2 föranlett. Om inga invändningar görs i enlighet med punkt 1 andra stycket och om hemmedlemsstatens samordnande myndighet inte fattat något beslut vid utgången av

den förlängda tidsfrist som tillämpningen av punkt 2 föranlett, ska kortet anses ha utfärdats av hemmedlemsstaten såsom meddelats värdmedlemsstaten i enlighet med artikel 11.2.

När värdmedlemsstatens beslut om att invända i enlighet med punkt 1 har mottagits ska hemmedlemsstaten utan dröjsmål avslå ansökan om ett europeiskt elektroniskt tjänstekort.

4. Kommissionen har befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 18 för att ange det förfarande som värdmedlemsstatens samordnande myndighet ska använda för att begära förtydliganden eller kompletterande uppgifter från hemmedlemsstaten eller sökanden och för att vid behov ändra de tidsfrister som anges i punkt 1.
5. Hemmedlemsstatens samordnande myndighets beslut och åtgärder, som meddelas sökanden genom den elektroniska plattform där standardformuläret för ansökan finns, ska kunna överklagas enligt hemmedlemsstatens nationella lagstiftning.

Värdmedlemsstatens samordnande myndighets beslut att invända mot utfärdandet av det europeiska elektroniska tjänstekortet, som meddelas sökanden genom den elektroniska plattform där standardformuläret för ansökan finns, ska kunna överklagas enligt värdmedlemsstatens nationella lagstiftning.

6. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta tekniska bestämmelser för hantering och behandling av ansökan i enlighet med punkterna 1 och 2. Dessa bestämmelser ska innehålla tidsfrister för när ansökan ska gå ut på grund av sökandens passivitet.

Genomförandeakterna ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 19.2.

Artikel 13

Värdmedlemsstatens bedömning av ansökan om ett europeiskt elektroniskt tjänstekort för etablering

1. När det gäller förfarandet för utfärdande av ett europeiskt elektroniskt tjänstekort för etablering i form av en filial, en agentur eller ett kontor ska värdmedlemsstatens samordnande myndighet inom fyra veckor från mottagandet av ansökan ange vilket eventuellt system med förhandstillstånd eller förhandsanmälan som avses i artikel 5.2 som, i enlighet med unionslagstiftningen, gäller för en sådan etablering. Om ett sådant system med förhandstillstånd eller förhandsanmälan har identifierats ska värdmedlemsstaten även ange de villkor som sökanden måste uppfylla, med undantag för dem som avses i artikel 5.5. Värdmedlemsstaten ska ange varför tillämpningen av ett sådant system med förhandstillstånd eller förhandsanmälan är nödvändigt och proportionerligt för att ta hänsyn till allmänintresset.

Värdmedlemsstaten ska genast upplysa sökanden och hemmedlemsstatens samordnande myndighet om det aktuella systemet med förhandstillstånd eller förhandsanmälan, vars villkor sökanden måste uppfylla, och om detta systems nödvändighet och proportionalitet.

2. Om värdmedlemsstatens samordnande myndighet inte reagerar inom den tidsfrist som anges i punkt 1 ska, med hänsyn tagen till medlemsstaternas rättigheter enligt artikel 10, den tidsfristen automatiskt förlängas med ytterligare två veckor, och via den elektroniska plattform där ansökan gjordes ska det utfärdas en varning till

värdmedlemsstatens samordnande myndighet om att om den inte reagerar betyder det att ett europeiskt elektroniskt tjänstekort ska utfärdas till sökanden.

3. När sökanden har tagit del av värdmedlemsstatens samordnande myndighets reaktion på ansökan ska sökanden ges möjlighet att tillhandahålla bevis på att de villkor som värdmedlemsstatens samordnande myndighet har angett i enlighet med punkt 1 är uppfyllda.

Sökanden ska beskriva vilka särskilda villkor som uppfylls genom tidigare efterlevnad av motsvarande krav i hemmedlemsstaten.

Medlemsstaterna ska säkerställa att hemmedlemsstatens samordnande myndighet hjälper sökanden att bevisa att värdmedlemsstatens villkor är uppfyllda, i enlighet med artikel 14.

4. Värdmedlemsstatens samordnande myndighet ska, inom en vecka efter att den har mottagit bevis på att de villkor som angetts i enlighet med punkt 1 är uppfyllda, bedöma om det europeiska elektroniska tjänstekortet ska utfärdas eller om ansökan ska avslås.

Om värdmedlemsstatens samordnande myndighet beslutar att utfärda kortet ska det ske utan dröjsmål.

Alternativt får värdmedlemsstatens samordnande myndighet upplysa sökanden och hemmedlemsstatens samordnande myndighet om sin avsikt att avslå ansökan, och i så fall ska sökanden ha en vecka på sig att inkomma med sina synpunkter.

När värdmedlemsstatens samordnande myndighet har mottagit sökandens synpunkter, eller om inga synpunkter har lämnats, ska myndigheten inom en vecka efter att tidsfristen för att inkomma med synpunkter har gått ut besluta om det europeiska elektroniska tjänstekortet ska utfärdas eller om ansökan ska avslås.

5. Värdmedlemsstatens samordnande myndighet ska ha rätt att från hemmedlemsstaten eller sökanden begära nödvändiga förtydliganden eller kompletterande uppgifter som ännu inte finns med i ansökan. I så fall skjuts de tidsfrister som avses i punkterna 1 och 4 upp tills de begärda förtydligandena eller kompletterande uppgifterna har lämnats.

Förtydliganden och kompletterande uppgifter ska begäras i enlighet med det förfarande som avses i punkt 7.

6. Om värdmedlemsstaten, när de tidsfrister för reaktion som nämns i punkterna 2 och 4 har gått ut, inte begär efterlevnad av villkor i enlighet med punkt 1 eller inte beslutar att utfärda det europeiska elektroniska tjänstekortet i enlighet med punkt 4, ska kortet anses ha utfärdats av värdmedlemsstaten såsom meddelats värdmedlemsstaten i enlighet med artikel 11.2.

7. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 18 för att ange det förfarande som värdmedlemsstatens samordnande myndighet ska använda för att begära förtydliganden eller kompletterande uppgifter från hemmedlemsstaten i enlighet med punkt 5, och för att vid behov ändra de tidsfrister som anges i punkterna 1 och 4.

8. Hemmedlemsstatens samordnande myndighets beslut och åtgärder, som meddelas sökanden genom den elektroniska plattform där standardformuläret för ansökan finns, ska kunna överklagas enligt hemmedlemsstatens nationella lagstiftning.

Värdmedlemsstatens samordnande myndighets beslut att kräva att villkor uppfylls i enlighet med punkt 1 och dess beslut att utfärda det europeiska elektroniska tjänstekortet, som meddelas sökanden genom den elektroniska plattform där standardformuläret för ansökan finns, ska kunna överklagas enligt värdmedlemsstatens nationella lagstiftning.

9. Medlemsstaterna får inte som en förutsättning för att bedöma ansökan om ett europeiskt elektroniskt tjänstekort kräva en ansökan om registrering av en filial enligt bolagsrätten.

Detta ska inte påverka den skyldighet som innehavaren av ett europeiskt elektroniskt tjänstekort har att efterleva bolagsrättsliga nationella skyldigheter, förbud, villkor och begränsningar avseende registrering av en filial för att kunna tillhandahålla tjänster genom en sådan filial i enlighet med unionslagstiftningen.

10. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta tekniska bestämmelser för hantering och behandling av ansökan i enlighet med punkterna 1, 2, 3 och 4. Dessa bestämmelser ska innehålla tidsfrister för när ansökan ska gå ut på grund av sökandens passivitet.

Genomförandeakterna ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 19.2.

Artikel 14

Engångsprincipen i hemmedlemsstaten

1. Hemmedlemsstatens samordnande myndigheter får inte begära att tjänsteleverantörer tillhandahåller uppgifter och handlingar som är tillgängliga för de myndigheterna i enlighet med punkt 2 i den här artikeln eller artikel 14.3 i förordning ...[tjänstekortsförordningen].... när de ansöker om ett europeiskt elektroniskt tjänstekort eller, när det gäller ett europeiskt elektroniskt tjänstekort för etablering, att de bevisar att de villkor som värdmedlemsstatens samordnande myndighet anger i enlighet med artikel 13.1 är uppfyllda.
2. Hemmedlemsstatens samordnande myndighet ska erhålla de uppgifter och handlingar som krävs för de syften som anges i punkt 1 och som är tillgängliga för andra myndigheter i hemmedlemsstaten eller härrör från dessa myndigheter, i enlighet med bestämmelserna om skydd av personuppgifter i direktiv 95/46/EG, förordning (EU) 2016/679 och nationell lagstiftning.

Artikel 15

Tillfällig indragning och återkallande av ett europeiskt elektroniskt tjänstekort i förhållande till en värdmedlemsstat

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att den samordnande myndighet som utfärdat ett europeiskt elektroniskt tjänstekort tillfälligt upphäver dess giltighet respektive återkallar kortet i händelse av ett beslut, i enlighet med unionslagstiftningen, som fastställer ett tillfälligt eller permanent förbud för kortinnehavaren att tillhandahålla de aktuella tjänsterna i värdmedlemsstaten.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att samordnande myndigheter som utfärdat ett europeiskt elektroniskt tjänstekort återkallar det om kortinnehavaren
 - i) i samband med förfarandet för utfärdande av kortet använt uppgifter eller handlingar som av antingen hemmedlemsstaten eller värdmedlemsstaten

genom ett slutligt beslut, som inte kan överklagas enligt nationell lagstiftning, har fastställts vara oriktigt eller förfalskat,

- (ii) är föremål för ett slutligt beslut, i överensstämmelse med artikel 4.5 i direktiv 2014/67/EU, som inte kan överklagas enligt nationell lagstiftning, av hemmedlemsstaten om att den betraktar innehavaren av kortet som arbetstagare och inte som egenföretagare, i enlighet med artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG³⁴,
- (iii) inte uppfyller ett eller flera villkor för tillfälligt gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster, i enlighet med artikel 11.1 första stycket, som det enligt värdmedlemsstatens nationella lagstiftning är nödvändigt att uppfylla för fortsatt lagligt tillhandahållande av de aktuella tjänsterna på dess territorium,
- (iv) inte uppfyller ett eller flera villkor i ett system med förhandstillstånd eller förhandsanmälan som gäller för etablering i enlighet med artikel 12.1 första stycket, som det enligt värdmedlemsstatens nationella lagstiftning är nödvändigt att uppfylla för fortsatt lagligt tillhandahållande av de aktuella tjänsterna på dess territorium.

Artikel 16

Tillfällig indragning och återkallande av en tjänsteleverantörs samtliga europeiska elektroniska tjänstekort för en viss tjänsteverksamhet

1. Om det i enlighet med unionslagstiftningen fattas ett beslut som fastställer ett tillfälligt eller permanent förbud för innehavaren av ett europeiskt elektroniskt tjänstekort att tillhandahålla tjänsterna i hemmedlemsstaten ska medlemsstaterna säkerställa att de samordnande myndigheter som har utfärdat ett europeiskt elektroniskt tjänstekort tillfälligt upphäver giltigheten för respektive återkallar samtliga europeiska elektroniska tjänstekort som har utfärdats till samma tjänsteleverantör för samma tjänsteverksamhet.
2. Om det fattas ett beslut som fastställer ett tillfälligt eller permanent förbud för innehavaren av ett europeiskt elektroniskt tjänstekort att tillhandahålla tjänsterna i värdmedlemsstaten ska medlemsstaterna säkerställa att de samordnande myndigheter som har utfärdat ett europeiskt elektroniskt tjänstekort tillfälligt upphäver giltigheten för respektive återkallar samtliga europeiska elektroniska tjänstekort som har utfärdats till samma tjänsteleverantör för samma tjänsteverksamhet, i den mån hemmedlemsstatens nationella lagstiftning, i enlighet med unionslagstiftningen, fastställer att tjänsteverksamheten ska dras in tillfälligt eller avslutas på dess territorium på grund av det aktuella tillfälliga eller permanenta förbudet i värdmedlemsstaten.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att samordnande myndigheter som utfärdat ett europeiskt elektroniskt tjänstekort återkallar alla europeiska elektroniska tjänstekort som utfärdats till samma tjänsteleverantör för samma tjänsteverksamhet om tjänsteleverantören
 - i) permanent upphör med att tillhandahålla de aktuella tjänsterna i sin hemmedlemsstat,
 - ii) avvecklas och upplöses,

³⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster (EGT L 18, 21.1.1997, s. 1).

- iii) flyttar sitt huvudsakliga verksamhetscentrum som är av betydelse för utfärdandet av de aktuella korten till en annan medlemsstat,
- iv) flyttar sitt huvudsakliga verksamhetscentrum som är av betydelse för utfärdandet av de aktuella korten till ett tredjeland,
- v) är föremål för ett slutligt beslut, som inte kan överklagas enligt nationell lagstiftning, av hemmedlemsstaten om att den betraktar innehavaren av det europeiska elektroniska tjänstekortet som arbetstagare och inte som egenföretagare,
- vi) av annan orsak inte längre är etablerad i hemmedlemsstaten.

Artikel 17

Förfarande för tillfällig indragning, återkallande, uppdatering och annullering av europeiska elektroniska tjänstekort

1. En medlemsstat som upptäcker en anledning till tillfällig indragning eller återkallande av ett europeiskt elektroniskt tjänstekort på sitt territorium, i enlighet med artikel 15 eller 16, ska via IMI meddela det aktuella kortets innehavare anledningen till detta och ge vederbörande möjlighet att yttra sig.

Detta ska inte påverka en varning i enlighet med artikel 32 i direktiv 2006/123/EG.

2. När en medlemsstat har konstaterat att ett europeiskt elektroniskt tjänstekort behöver dras in tillfälligt eller återkallas ska den göra detta utan dröjsmål om det var dess samordnande myndighet som utfärdade det aktuella kortet, eller genast meddela den utfärdande samordnande myndigheten sin slutsats om behovet av tillfällig indragning eller återkallande av det aktuella kortet.

Den utfärdande samordnande myndighet som från en annan medlemsstat mottar meddelandet med slutsatsen att det finns behov av tillfällig indragning eller återkallande av det europeiska elektroniska tjänstekort ska genast dra in eller återkalla det aktuella kortet, beroende på vad som är lämpligt.

Medlemsstaterna ska säkerställa att den utfärdande samordnande myndigheten utan dröjsmål på nytt aktiverar ett indraget kort så snart de förhållanden som föranledde den tillfälliga indragningen av kortet inte längre föreligger.

3. Ett beslut om tillfällig indragning eller återkallande av ett europeiskt elektroniskt tjänstekort, som meddelas sökanden genom den elektroniska plattform där standardformuläret för ansökan finns, ska vara vederbörligt motiverat och kunna överklagas enligt den berörda medlemsstatens nationella lagstiftning.

Avsaknaden av ett beslut om att på nytt aktivera ett indraget kort i enlighet med punkt 2 sista stycket ska kunna överklagas enligt den berörda medlemsstatens nationella lagstiftning.

Denna punkt ska inte påverka tillämpningen av punkt 2 andra stycket.

4. Medlemsstaterna ska förplikta innehavaren av ett europeiskt elektroniskt tjänstekort att upplysa den samordnande myndighet som utfärdade det aktuella kortet om följande:
 - a) Beslut som, även tillfälligt, begränsar eller förbjuder innehavaren av kortet att i antingen hemmedlemsstaten eller värdmedlemsstaten bedriva den tjänsteverksamhet som omfattas av samma kort.

- b) Permanent upphörande av verksamhet som omfattas av kortet på hemmedlemsstatens territorium.
 - c) Avveckling och upplösning av kortinnehavaren eller byte av kortinnehavarens huvudsakliga verksamhetscentrum inom EU:s territorium eller till ett tredjeland.
 - d) Slutliga beslut som inte kan överklagas och som har fattats av antingen hemmedlemsstaten eller, i överensstämmelse med artikel 4.5 i direktiv 2014/67/EU, värdmedlemsstaten om att den betraktar innehavaren av kortet som arbetstagare och inte som egenföretagare.
 - e) Betydande förändringar med avseende på de krav som kortinnehavaren omfattas av i sin hemmedlemsstat, i den mån värdmedlemsstaten informerades om uppfyllande av dessa krav tillsammans med ansökan om kortet.
 - f) Förändringar i de faktiska omständigheterna eller andra uppgifter om innehavaren av ett europeiskt elektroniskt tjänstekort som avspeglas i kortets innehåll.
5. De samordnande myndigheterna ska utbyta uppgifter på eget initiativ och bistå andra samordnande myndigheter när det gäller händelser som har kommit till deras kännedom och som kan leda till beslut om tillfällig indragning eller återkallande av det aktuella kortet eller göra det nödvändigt att uppdatera dess innehåll på annat sätt.
- Medlemsstaterna ska säkerställa att deras behöriga myndigheter underrättar den samordnande myndighet som de utsett i enlighet med artikel 17 i förordning ...[tjänstekortsförordningen]... om de händelser som anges i punkt 4 och som har kommit till deras kännedom.
- Med avseende på punkt 4 d gäller denna punkt även behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 2 a i direktiv 2014/67/EU.
- Denna punkt ska inte påverka tillämpningen av artikel 2 i direktiv 2009/101/EG och artikel 2 i direktiv 89/666/EEG.
6. Innehavaren av ett europeiskt elektroniskt tjänstekort får när som helst vända sig till den utfärdande samordnande myndigheten med en begäran om annullering av sitt tidigare utfärdade kort.
7. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta tekniska bestämmelser för handläggning av tillfällig indragning, återkallande, uppdatering och annullering av europeiska elektroniska tjänstekort, däribland bestämmelser om införande och borttagning av varningar om eventuell tillfällig indragning eller återkallande och om sambandet mellan dessa förfaranden och den varningsmekanism som upprättats i enlighet med artikel 32 i direktiv 2006/123/EG samt om sambandet mellan ett giltigt europeiskt elektroniskt tjänstekort och förfarandet för undantag i enskilda fall i enlighet med artikel 18 i direktiv 2006/123/EG.
- Genomförandeakterna ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 19.2.

KAPITEL IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 18

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 12.4 och 13.7 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den [...]. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 12.4 och 13.7 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 12.4 och 13.7 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 19

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som avses i artikel 40.1 i direktiv 2006/123/EG. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 20

Övervakning av genomförandet

Kommissionen ska tillsammans med medlemsstaterna, arbetsmarknadens parter och andra berörda parter fastställa bestämmelser för att övervaka och bedöma genomförandet och följderna av detta direktiv, i synnerhet hur det påverkar etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster i medlemsstaterna när det gäller de tjänster som omfattas, det vill säga genom minskade kostnader för tjänsteleverantörer, ökad öppenhet i fråga om att

tjänsteleverantörer utvidgar sin verksamhet till andra länder och ökad konkurrens, och hur det inverkar på de berörda tjänsternas pris och kvalitet, med beaktande av relevanta indikatorer.

Artikel 21 **Översynsklausul**

Senast den [24 månader efter dagen för införlivande av detta direktiv] ska kommissionen bedöma lämpligheten av ytterligare åtgärder för samordning av bestämmelser om etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster för vilka det har införts ett europeiskt elektroniskt tjänstekort.

Senast 36 månader efter dagen för införlivande av detta direktiv och senast vart femte år därefter ska kommissionen utvärdera detta direktiv och överlämna en rapport om utfallet av direktivet till Europaparlamentet och rådet. I den rapporten ska man beakta huruvida det finns behov av att anpassa förfarandena för utfärdande, uppdatering, tillfällig indragning eller återkallande av europeiska elektroniska tjänstekort, med hänsyn tagen till den senaste utvecklingen inom e-förvaltning, och rapporten ska inkluderas i rapporten om bedömning av det allmänna utfallet av förordning ...[tjänstekortsförordningen]... i enlighet med artikel 19 i den förordningen.

Artikel 22 **Införlivande**

1. Medlemsstaterna ska senast den [två år efter detta direktivs ikraftträdande] anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den [två år efter ikraftträdandet av förordning[tjänstekortsförordningen].....].

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 23 **Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den [tjugonde] dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 24
Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande